

Februari 2025

Kings Things

Stephen King Fanclub Magazine

STEPHEN KING
GRIEZELIG GEZELLIG
FANCLUB

**Stephen King sluit zijn
3 radiostations**

Een klassieke Hollywoodster

Stephen Kings beste niet-horrorboek

Wie wonnen Toevluchtsoord?

Van de voorzitter

Hartelijk welkom in 2025!

Het is weer de tijd van terugkijken en vooruit kijken. Wat is er gebeurd en wat verwachten we dat er gaat gebeuren?

Het afgelopen jaar was voor de fanclub weer een jaar om niet snel te vergeten.

De fanclub vierde op 21 september 2024 haar 19-jarig bestaan en dat deden we met de uitgave van een Nederlandstalige versie van *Shining in the Dark*. We brachten een genummerde hardcover en een paperback uit van dit boek, samengesteld door Lilja. De presentatie hiervan vond plaats tijdens een gezellige fanclubmiddag in Rotterdam.

En voor de fans die bij ons de *Gwendy*-trilogie aanschaften, hadden we ook iets bijzonders in petto: een door Richard Chizmar getekend kaartje, exclusief voor de Nederlandse fans.

We waren ook aanwezig op de (tegenvallende) boekenmarkt in Wageningen, op de boekenmarkt in Deventer en ook in Dordrecht, waar onze kramen wel goed werden bezocht. Helaas konden wij niet aanwezig zijn op de boekenmarkt in Tilburg.

Voor dit jaar staan de boekenmarkten in Dordrecht, Deventer en Tilburg in ieder geval wel weer op de planning. We houden je natuurlijk op de hoogte via Kings Things.

Ook voor dit jaar weer een nieuw King-boek gelukkig. We kunnen uitkijken naar weer een boek met Holly in de hoofdrol en dat heeft de Nederlandse titel *Vrees Niet* gekregen (originele titel is *Never Flinch*). Naar verwachting is het boek eind mei verkrijgbaar.

Jullie popelen ondertussen vast om de rest van deze Kings Things te lezen, dus veel plezier daarbij en zoals altijd danken we op deze plek jouw, Trouwe Lezer, voor je betrokkenheid bij de fanclub en rest ons niets anders dan je een gezond, gelukkig en spannend 2025 te wensen.

Kings Things

Griezelig Gezellig

Februari 2025

We hopen dat je met al je vingers er nog aan deze eerste Kings Things van 2025 mag openen en lezen. De feestdagen zijn gevlogen, net als de Kerstman en de Sint die weer een jaartje moeten wachten voor ze weer langs mogen komen. Hopelijk ben je verwend en heb je wat nieuwe boeken of hebbedingetjes aan je Stephen King-verzameling mogen toevoegen in december. En over verwennen gesproken: in mei komt de nieuwste King uit: *Vrees niet*, dus prachtig om je vakantie er omheen te plannen. Uiteraard via onze fanclubshop al te bestellen!

In deze Kings Things blikt onze voorzitter terug op 2024 en licht hij een tipje van de sluier op over de activiteiten in 2025.

Daarnaast vind je een artikel over een klassieke Hollywoodster, Frank Darabont, waarin zijn grote successen aan bod komen. Stephen King vertelt over het sluiten van zijn drie radiostations in Maine en Peter heeft een interessant artikel over Stephens beste niet-horror boek vertaald.

Verder is het tweede deel van de uitslag van de loterij voor de hardcover fanclub-edities en *Gwendy's mét* handtekening van Richard Chizmar gepubliceerd, maar ook de winnaars van *Toevluchtsoord* van Anthony Holslag.

Pitou heeft deze keer een mooi boek uit Israël onder de loep genomen en Danny heeft iets met aapjes gedaan. Ook zijn er weer film- en boekrecensies te lezen en hebben we een mooi verhaal mogen ontvangen van Fred van der Meulen: *Angst is een plaats*.

Heel veel leesplezier,
Stephen King Fanclub Crew

Deze Kings Things is verzonden naar 2411 fans

Er zijn 3200 fans op

Hartelijk welkom allemaal!

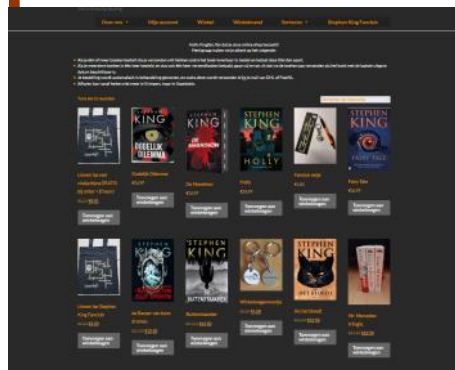
DONATIES

Ook in 2025 kunnen wij jullie donaties weer goed gebruiken. Voor elk bedrag, groot of klein, zijn we dan ook erg dankbaar. We gebruiken het voor de verzendkosten van prijzen, kosten KvK, software en hosting van de website, maar ook voor de merchandise, de organisatie van een fanclubdag en andere mogelijkheden om kortingen voor fans te creëren.

Help ons en stort een bedrag naar keuze op rekening **NL80 ABNA 0105 1552 68** t.n.v. stichting Stephen King Fanclub.

Van sommige bedrijven krijgen wij een percentage als je er via de link heen surft en iets koopt. Iedereen die iets kocht bij een van onze sponsors, in onze eigen fanclubwinkel of via Stephen King Fans: hartelijk dank voor jullie ondersteuning!

We hopen dat iedereen die een prijs mag ontvangen, de verzendkosten weer terug naar ons wil overmaken, want de fanclub kan alleen blijven doorgaan dankzij donaties.

De Fanclubshop
verkoopt ook merchandise zoals linnen tassen, winkelwagenmuntjes, pennen en we hebben ook de laatste nieuwe boeken te koop (zo lang de voorraad strekt)!

Aangekondigde bijzondere edities ook verkrijgbaar in voorverkoop!

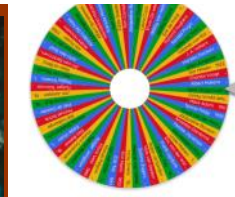
Deze mailinglist wordt mede mogelijk gemaakt door

Omdat alle pakketjes keurig zijn bezorgd bij alle winnaars afgelopen maand, hadden we nog steeds twee maal een *Gwendy* met gesigneerde inlay, en zeven hardcovers te verloten. Iedereen die een lootje had bemachtigd via de shop maar nog niet had gewonnen, werd weer in de lijst gezet.

Dit zijn de winnaars geworden!

Alle hardcovers en *Gwendy* 's met inlay hebben inmiddels dus een nieuwe eigenaar gevonden, en er zijn er géén meer op voorraad. Er zijn nog wel paperbacks te koop, of *Gwendy*'s zonder inlay.

We hebben een winnaar!

Jessica Bal 1809

Richard Huybens 1941

Kim Marin 1854

Arthur Pauk 1782

Conny Vanwynsberghe 1889

We hebben een winnaar!

Yolanda van Elst 1932

Theo Valkenburg 1774

We hebben een winnaar!

Marcel Pelgrim 1844

Sabine Zagers 1862

We hebben een winnaar!

Carla Hogebrug 1793

We hebben een winnaar!

Ashley Simons 1944

PRIJSVRAAG

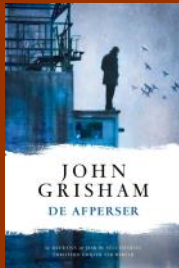
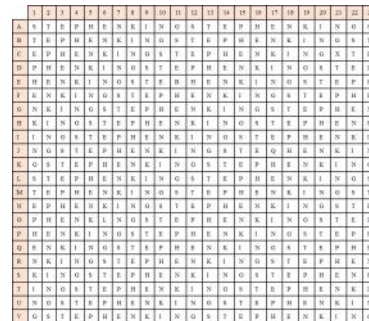
Oplossing vorige maand

In de Kings Things van dec/jan moest je alle Stephen King's wegstrepen, en dan hield je op vijf plaatsen verkeerde letters over die je aan ons moest laten weten.

Als je het goed deed, vond je deze coördinaten terug: E11, O6, J17, S23 en C21.

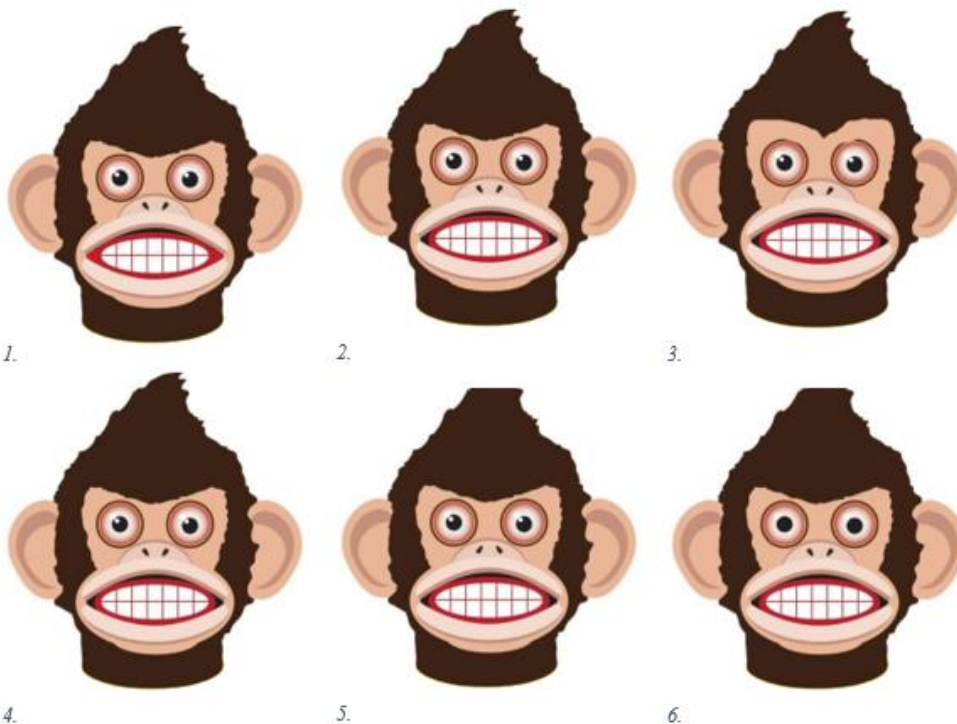
Dat had ook Rutger Walraven uit Tilburg gevonden, en hij wilde graag *De Afperser* van John Grisham ontvangen, dus dat gaan we regelen.

Niet gewonnen? Hieronder staat weer een nieuwe prijsvraag!

Het aapje

Hieronder zie je 6x hetzelfde aapje. Maar toch zijn er maar 2 precies hetzelfde. Kun jij zien welke 2 afbeeldingen exact gelijk zijn?

Stuur je oplossing voor 20 februari naar fanclub@stephenking.nl

Vermeld in de omschrijving het woord PRIJSVRAAG, en vergeet je adresgegevens niet, zodat we je de prijs kunnen toesturen!

Geef ook aan welk van de boeken uit onderstaand rijtje je zou willen winnen. Kies uit:

1. *Over zijn Lijk* van James Herbert (recensie-exemplaar)
2. *Jonathan / De Achterblijvers* van Inse Martin (recensie-exemplaar)
3. *KlimAX* van Charlotte Brugman (recensie-exemplaar)

Alle data onder
voorbehoud
van de uitgever

WORDT VERWACHT NEDERLAND

EERDER VERSCHENEN—nog enkele exemplaren: CHECK ONZE WINKEL

Mei 2025

Holly

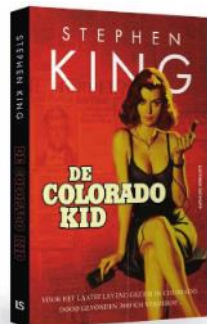

De Boekerij
Paperback
ISBN 9789021051437
Voor € 15,99

Maart 2025

Colorado Kid

Luitingh-Sijthoff
Paperback
ISBN 9789021051413
Voor € 24,99

Mei 2025

Het Verloren Rijk

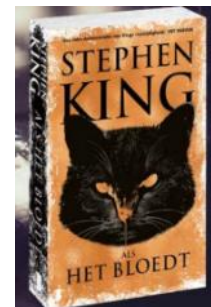
De Boekerij
Paperback
ISBN 9789021053653
Voor € 24,99

Januari 2025

Als het Bloedt

De Boekerij
Paperback
ISBN 9789049205539
voor € 12,99

Limited fanclub uitgave

Verzameling korte verhalen, incl. het niet eerder in Nederland gepubliceerde verhaal van Stephen King: *De blauwe luchtcompressor!*

Er zijn alleen nog paperbacks over van de 350 gemaakte exemplaren: in onze Winkel á 19 euro p/st (1 p/p).

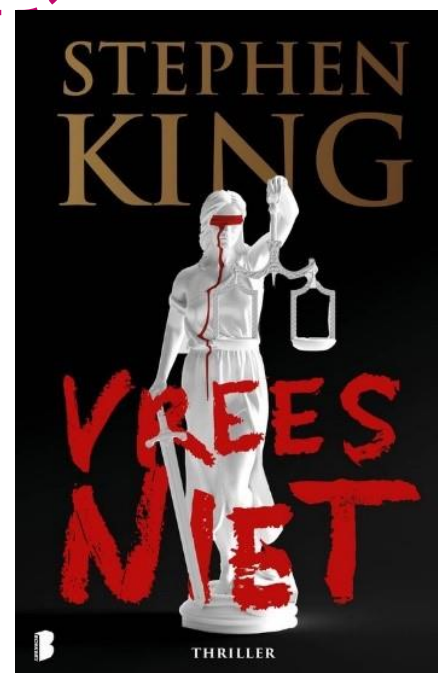
Mei 2025

Vertaling van *Never Flinch*

Boekerij
Paperback
ISBN 9789049206703
Voor € 24,99

Zie meer informatie
in deze Kings Things!

Voorverkoop gestart
in
ONZE WINKEL

Alle data onder
voorbehoud
van de uitgever

WORDT VERWACHT NEDERLAND

VREES NIET (NEVER FLINCH)

IN DE VOORVERKOOP IN ONZE SHOP!

MEI 2025

PAPERBACK ISBN 9789021053646

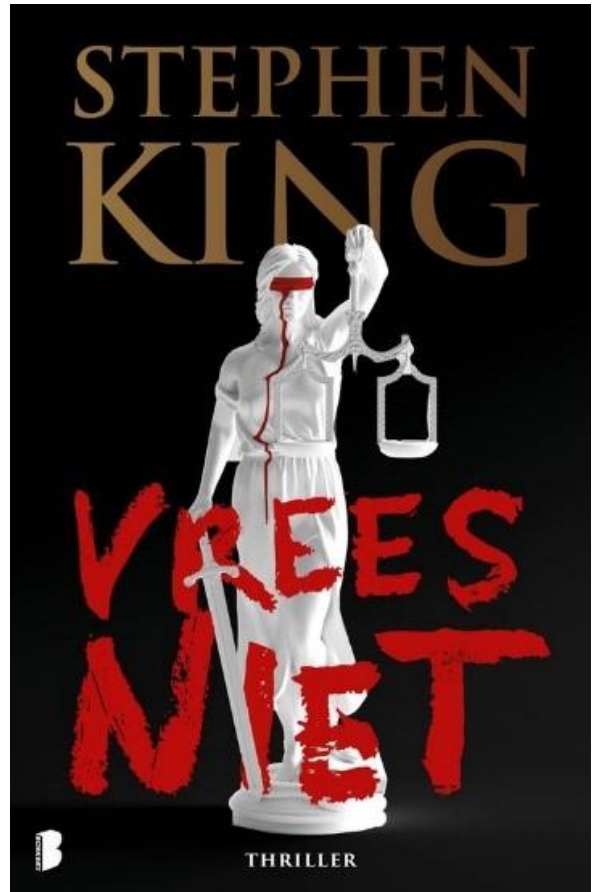
€ 25,99

NEVER FLINCH WORDT VREES NIET

In mei 2025 komt de nieuwe King ook in Nederland uit.

Omschrijving: Wanneer het politiedepartement van Buckeye City een verontrustende brief ontvangt van een persoon die dreigt 'dertien onschuldigen en één schuldige te vermoorden', als vergelding voor de onnodige dood van een onschuldige man, weet het korps niet wat ze ervan moeten denken. Rechercheur Izzy James realiseert zich al snel dat de brieverschrijver doodserius is en ze vraagt haar vriendin Holly Gibney om hulp. Ondertussen is de controversiële auteur en vrouwenrechtenactivist Kate McKay op tournee door meerdere staten. Ze trekt daarbij volle zalen met zowel fans als tegenstanders, waarvan één zich hevig begint te verzetten tegen Kates boodschap. In eerste instantie raakt niemand gewond, maar de stalker wordt steeds brutaler. Holly wordt ingehuurd als Kates lijfwacht - een uitdagende taak met een koppige werkgever en een vastberaden tegenstander die wordt gedreven door woede.

De tijd dringt wanneer Holly, degenen die ze beschermt en degenen waar ze van houdt allemaal in gevaar dreigen te komen. En Holly kan ze alleen redden als ze twee sluwe criminelen tegelijkertijd te slim af is. Met een boeiende cast van personages, zowel bekend als onbekend, waaronder de wereldberoemde gospelzangeres Sista Bessie en een onvergetelijke schurk die verslaafd is aan moord, komen deze twee verhalen samen in een huiveringwekkend en spectaculair slot. Holly Gibney is een van de lievelingspersonages van King én de lezers: Holly stond 17 weken in de Bestseller 60

Je kunt dit boek weer met bestellingen 'opsparen' (voor samenvoegen van verzendkosten). We verzenden dan pas als het laatste bestelde boek op voorraad is. Wil je een boek gelijk bij verschijning ontvangen, maak dan een APARTE bestelbon aan, en betaal ook 2x verzendkosten.

NIEUWE SPECIALE UITGAVE VAN CHRISITINE

IN DE VOORVERKOOP IN ONZE SHOP!

MAART 2025

PAPERBACK MET FLAPPEN

ISBN 9789021053646

€ 25,99

Luxe limited edition met prachtig dubbelzijdig bedrukt omslag en boekblok

Je kunt dit boek weer met bestellingen 'opsparen' (voor samenvoegen van verzendkosten). We verzenden dan pas als het laatste bestelde boek op voorraad is, en je betaalt ook maar één keer pakketpost (let op; goed invullen! Deed je al een bestelling waarvoor verzendkosten zijn betaald, kies dan bij een nieuwe bestelling voor samenvoegen). Wil je een boek gelijk bij verschijning ontvangen, maak dan een APARTE bestelbon aan, en betaal ook 2x verzendkosten.

Nieuwsflits

The Institute verfilming

MGM+ gaf tijdens 'Content London' een voorproefje van de aankomende serie gebaseerd op King's *The Institute*. Er werd een volledige trailer van de serie afgespeeld, en ze kondigden ook aan dat King aan boord van het project is gekomen als uitvoerend producent.

De trailer gaf een eerste blik op het Instituut zelf, een betonnen gebouw waar kinderen met telekinetische krachten naartoe worden gebracht nadat ze op mysterieuze wijze zijn ontvoerd. Luke ontmoet voor het eerst de andere kinderen in het instituut, die ook andere dingen kunnen, net als hij. Maar ook de schurk Ms. Sigsby, die hem aanmoedigt dat hij iets goeds doet voor de wereld terwijl hij wordt aangesloten op machines en voorwerpen moet verplaatsen. "Jullie zijn geen kinderen, niet hier. Er is geen bedtijd, er zijn geen klusjes. Maar hier, als je een regel breekt, zijn er volwassen consequenties." zegt Parker in de trailer terwijl er clips flitsen van kinderen die mishandeld en gemarteld worden.

In King's boek is Luke 12 jaar oud, maar voor de serie hebben ze hem (en andere personages) een paar jaar ouder gemaakt. Regisseur Jack Bender zei dat hier een goede reden voor was. "We waren ons er erg van bewust dat we niet wilden dat het zo afschuwelijk zou moeten zijn als het maar kan, wat deze kinderen doormaken. We wilden niet dat het een sadistische ervaring zou worden. Er is een dunne lijn en, god weet, als verhalenvertellers wilden we daar niet naartoe."

Cavell onthulde dat *The Institute* verbonden is met King's universum omdat de kinderen in het verhaal allemaal "versies van *The Shine*" hebben, de paranormale gaven die ook Danny Torrance bezat in *The Shining*. Michael Wright, hoofd van MGM+, plaagde ook dat het hun bedoeling is om wekelijks afleveringen te laten verschijnen om het wekelijks kijken aan te moedigen. Hij zei ook dat er al gesproken wordt over een mogelijk tweede seizoen. "Het einde van *The Institute* seizoen 1 is erg cathartisch, maar het zet nog steeds een aantal leuke voorzetjes op voor een tweede seizoen."

Het eerste seizoen verschijnt dit jaar.

Life of Chuck datum

Op 30 mei komt *The Life of Chuck*, met hoofdrollen voor Tom Hiddleston, Mark Hamill en Chiwetel Ejiofo, in de bioscopen van Amerika.

Ze wonnen een People's Choice Award op het Toronto International Film Festival eerder dit jaar.

Mike Flanagan maakte deze Stephen King-verfilming *The Life of Chuck*, naar het boek van King, en heeft Tom Hiddleston en Mark Hamill in de hoofdrollen, evenals Chiwetel Ejiofor, Karen Gillan en Jacob Tremblay: "The Life of Chuck zijn drie afzonderlijke verhalen die met elkaar verbonden zijn om de biografie van Charles Krantz in omgekeerde volgorde te vertellen, beginnend met zijn dood aan een hersentumor op 39-jarige leeftijd en eindigend met zijn jeugd in een zogenaamd spookhuis."

Eerder maakte Flanagan al *Gerald's Game*, en hij werkt aan een serieverfilming van *The Dark Tower* en *Carrie* voor Amazon.

In een gesprek met Vanity Fair vertelde Flanagan eerder waarom de bewerking van *The Life of Chuck* zo'n passieproject voor hem was: "Het eerste derde deel van *The Life of Chuck* heeft me gewoon door elkaar gerammeld [...] Het is onmogelijk dat hij dit geschreven heeft voordat de wereld zo bizar tot stilstand kwam - maar hij deed het wel. En het gevoel van angst en onzekerheid en dat alles uit elkaar aan het vallen was, kwam naar me toe. Ik wist niet zeker of ik het kon afmaken."

Het voelde gewoon té dicht bij de angst die ik voelde [...]

Tegen het einde was ik in tranen en ongelooflijk opgetogen en ervan overtuigd dat ik misschien wel het beste had gelezen wat hij in tien jaar had geschreven. Ik was er gewoon

ondersteboven van [...] Dus ik stuurde hem meteen een e-mail waarin ik zei hoeveel ik van het verhaal hield, hoe ongelofelijk ik het vond, hoe betekenisvol en belangrijk, en hoe het zich echt op mijn hart had getatoeëerd en zei: 'Dit is de film die ik wil maken, zodat hij in de wereld bestaat voor mijn kinderen.'

Het is de bedoeling dat de film in het voorjaar van 2025 te zien zal zijn. (bron)

King sluit radiostations

King sloot zijn drie radiostations, waaronder WKIT, eind 2024. De website <http://www.wkitfm.com/> is nog wel online.

Een klassieke Hollywoodster: Frank Darabont

Door Ewald

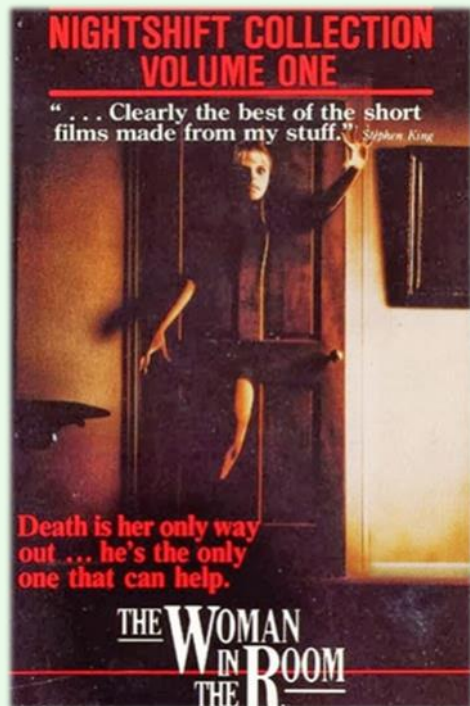
Bron: Classic Hollywood Stars

© Bennett Raglin/Getty images

De Dollar Baby

Frank Darabont werkte in 1983 als 20-jarige voor het eerst samen met auteur Stephen King aan de korte verfilming van *The Woman in the Room*, waarbij hij de rechten van Stephen King kocht voor \$1 - een Dollar Deal die Stephen King gebruikte om nieuwe regisseurs te helpen een cv op te bouwen door zijn korte verhalen te verfilmen. Stephen King bekeek al de verfilmingen van deze \$1 producties en zette ze daarna op een speciale plank die hij als *Dollar Babies* had gelabeld.

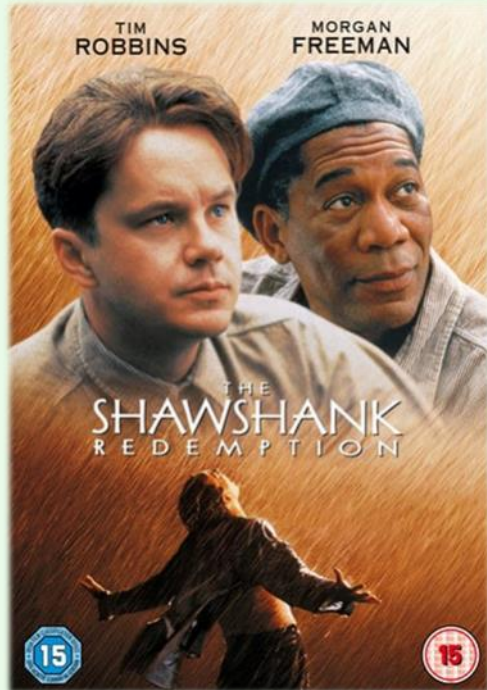
© Noirish

The Shawshank Redemption (1994)

Na zijn eerste verdienste als scriptschrijver in 1987 voor *A Nightmare on Elm Street 3: Dream Warriors*, keerde Frank Darabont terug naar Stephen King met \$5.000,- om de rechten te kopen voor de verfilming van *Rita Hayworth and Shawshank Redemption*, een novelle van 96 pagina's uit Stephen King's bundel *Different Seasons* uit 1982 en die hij had geschreven om genres te verkennen die anders waren dan de horrorverhalen waarvoor hij bekend stond. Hoewel Stephen King niet begreep hoe het verhaal omgezet kon worden in een speelfilm, geloofde Frank Darabont dat het 'zonneklaar' was. Stephen King incasseerde de cheque van \$5.000 van Frank Darabont nooit; hij lijstte hem in en stuurde hem later terug naar Frank Darabont, vergezeld van een briefje dat luidde: "Voor het geval je ooit borg nodig hebt. Groet, Steve".

Een klassieke Hollywoodster: Frank Darabont

Vijf jaar later schreef Frank Darabont het script in een periode van acht weken. Hij breidde elementen van Stephen Kings verhaal uit. Brooks, die in de novelle een bijfiguur is die sterft in een bejaardentehuis, werd een tragisch personage die uiteindelijk zelfmoord pleegt. Tommy, die in de novelle zijn bewijs waarmee hij Andy zou vrijpleiten inruilt voor overplaatsing naar een beter gevangenis, wordt in het script vermoord op bevel van Warden Norton, die een samenstelling is van verschillende gevangenisdirecteur-karakters uit Stephen Kings verhaal. Frank Darabont besloot één gevangenisdirecteur te creëren die de primaire antagonist zou zijn.

Onder zijn inspiratiebronnen noemde Frank Darabont de werken van regisseur Frank Capra, waaronder *Mr. Smith Goes to Washington* (1939) en *It's a Wonderful Life* (1946), die hij beschreef als grote verhalen; Frank Darabont vergeleek *The Shawshank Redemption* (1994) meer met een groot verhaal dan met een gevangenisfilm. Hij noemde ook de film *Goodfellas* (1990) een inspiratie voor het gebruik van dialoog om de tijd in het script te illustreren, en het gevangenisdrama *Birdman of Alcatraz* (1962), geregisseerd door John Frankenheimer. Tijdens het zoeken naar filmlocaties kwam Frank Darabont John Frankenheimer tegen, die voor zijn eigen gevangenis-

project *Against the Wall* (1994) aan het scouten was. Frank Darabont herinnerde zich dat John Frankenheimer tijd maakte om hem aan te moedigen en advies te geven.

In die tijd werden gevangenisfilms niet als een waarschijnlijk commercieel succesvol beschouwd, maar Frank Darabonts script werd gelezen door Liz Glotzer, toenmalig producer bij Castle Rock Entertainment, en haar interesse in gevangenisverhalen en reactie op het script bracht haar ertoe te dreigen op te stappen als Castle Rock *The Shawshank Redemption* niet zou produceren.

Regisseur en medeoprichter van Castle Rock, Rob Reiner, was ook enthousiast over het script. Hij bood Frank Darabont tussen de \$2,4 miljoen en \$3 miljoen aan om de film zelf te regisseren. Reiner, die eerder Stephen Kings novelle *The Body* uit 1982 had verfilmd als *Stand by Me* (1986), was van plan Tom Cruise als Andy te casten en Harrison Ford als Red.

Castle Rock bood aan om elk ander filmproject van Frank Darabont te financieren. Frank Darabont overwoog het aanbod serieus, aangezien hij opgroeide in armoede in Los Angeles, en hij geloofde dat dit zijn positie in de industrie zou verbeteren, en dat Castle Rock hem contractueel toch had kunnen ontslaan en de film aan Rob Reiner hadden kunnen geven, maar hij koos ervoor om de regisseur te blijven. In een interview met *Variety* in 2014 zei hij: "Je kunt je dromen blijven uitstellen in ruil voor geld en, weet je, sterven zonder ooit te hebben gedaan wat je oorspronkelijk wilde doen." Reiner fungeerde in plaats daarvan als Frank Darabonts mentor bij het project. Binnen twee weken na het tonen van het script aan Castle Rock had Frank Darabont een budget van \$25 miljoen voor zijn film (waarvan hij \$750.000 ontving voor het schrijven en regisseren, plus een percentage van de netto-inkomsten), en de pre-productie begon in januari 1993.

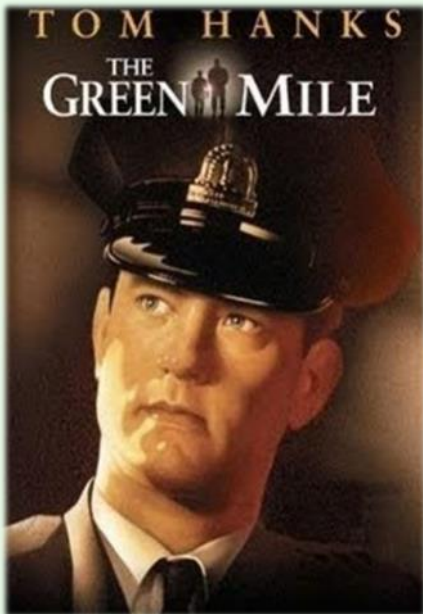
De film werd in 1995 genomineerd voor zeven Academy Awards, het meeste voor een Stephen King-verfilming, waaronder Beste Film en Beste Aangepaste Scenario (Frank Darabont). In een interview in 2016 zei Stephen King dat *The Shawshank Redemption* zijn favoriete verfilming van zijn werk was, naast *Stand by Me*.

Een klassieke Hollywoodster: Frank Darabont

The Green Mile (1999)

Darabont's volgende project was een ander Stephen King-verhaal waarvoor hij het script schreef: *The Green Mile*, met Tom Hanks in de hoofdrol. Aanvankelijk was Darabont terughoudend om de roman te verfilmen omdat de setting te veel leek op *The Shawshank Redemption*, maar hij veranderde snel van gedachten na het lezen van het boek.

Tom Hanks en Frank Darabont ontmoetten elkaar voor het eerst tijdens een lunch voor de Academy Awards in 1994 en beiden waren enthousiast om samen aan een project te werken. Stephen King zei dat hij Tom Hanks al in gedachten had voor de rol van gevangenisbewaarder en was blij toen Darabont zijn naam noemde.

De film werd later genomineerd voor de Oscar voor Beste Film en Darabont werd genomineerd voor zijn tweede Academy Award voor Beste Aangepaste Scenario.

Dit was oorspronkelijk de meest succesvolle film gebaseerd op een Stephen King-roman, aangezien hij wereldwijd bijna \$287 miljoen opbracht (voordat deze werd ingehaald door de verfilming van *IT*, verfilmd door Tommy Lee Wallace in 2017, die \$603 miljoen opbracht).

The Mist (2007)

Frank Darabont wilde oorspronkelijk *The Mist* regisseren, zelfs voordat hij *The Shawshank Redemption* regisseerde, maar hij bleef het uitstellen. Pas in 2004 begon hij het script voor de film te schrijven. Frank Darabont hielp ook bij het creëren van de ontwerpen van de wezens in de film, samen met de kunstenaar Jordu Schell, illustrator Bernie Wrightson en de hoofd-make-up artist van de film, Greg Nicotero. CafeFX werd ingehuurd om de speciale effecten voor de film te doen, nadat Frank Darabont aan collega-regisseur Guillermo del Toro had gevraagd wie de effecten voor zijn film *Pan's Labyrinth* had verzorgd. Voor de film was een budget van \$18 miljoen uitgetrokken. Zowel de film zelf als ook Frank Darabont en hoofdrolspeelster Marcia Gay Harden (Mrs. Carmody) werden onderscheiden met een Saturn Award.

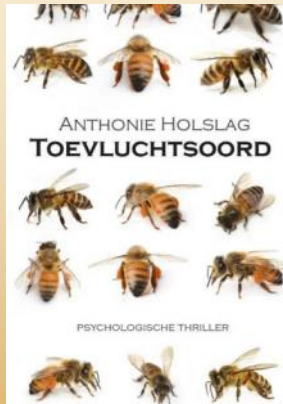

Nieuwsflits

Prijswinnaars

In de laatste Kings Things kon je dit spannende thrillerboek van Anthonie Holslag winnen: *Toevluchtsoord*.

Je moest alleen antwoord geven op de vraag wat het allereerste fictieboek van zijn hand was dat in Nederland verscheen. Dat was niet zo moeilijk te vinden op [zijn website](#): dat is het boek *Zwarte Muren*.

We mochten twee gesignde exemplaren weggeven aan degenen die dit wisten, en dat zijn geworden: Bert Schepers uit Emmen en Marita de Boer uit Leeuwarden.

Gefeliciteerd: ze worden door Anthony opgestuurd!

Welcome to Derry

In [dit interview](#) praat Bill Skarsgard over hoe het voor hem is om terug te zijn als Pennywise in *Welcome to Derry*. Als je snel doorspoelt naar 24:20 kun je zien wat hij erover zegt.

Ondertussen zei Andy Muchiatti in een radioprogramma dat HBO graag verder wil met *Welcome to Derry*, en hij de productie voor het tweede seizoen zo snel mogelijk zal starten. Hij denkt er in totaal drie te kunnen maken. Het eerste seizoen speelt zich af in 1962, het tweede in 1935 en het derde in 1908... jazeker, keurig 27 jaar ertussen steeds.

De verwachting is dat *Welcome to Derry* in september dit jaar bij HBO het licht gaat zien.

The Monkey

Er is een nieuwe clip van *The Monkey* bekend gemaakt. Je vindt deze [op YouTube](#). Volgens Theo James is deze verfilming een comedy. Een hele donkere, maar nog steeds een comedy...

"He wanted to make a family movie, but an R-rated one," James, who recently saw a cut of the film, says. "It's hyper dark, but also it has heart to it, and it's really funny."

<https://www.filmvandaag.nl/film/133042-the-monkey>

Vanaf 20 februari a.s. is *The Monkey* in de Nederlandse bioscopen! (het aapje: meer informatie ook via <https://www.stephenking.nl/.../boeken-op-titel/boek-aap/>)

The Monkey (2025)

Film
Horror

Regie

Osgood Perkins

Acteurs

Theo James • Elijah Wood • Tatiana Maslany

FILMVANDAAG

Stephen King sluit zijn 3 radiostations in Maine

De auteur, die de kleine onafhankelijke stations in Bangor bezit, zei dat de beslissing werd genomen uit een verlangen om zijn zakelijke aangelegenheden op orde te krijgen.

De auteur Stephen King sluit zijn radiostations in Maine (Mark Lennihan/Associated Press)

Door: Derrick Bryson Taylor (New York Times)

Gepubliceerd: 3 december 2024

Vertaling: Peter R. van Veen

Stephen King, de horror auteur van wiens boeken honderden miljoenen exemplaren zijn verkocht, die klassieke films hebben geïnspireerd en ontelbare nachten slaap hebben verstoord, heeft lange tijd een andere rol gespeeld dichterbij zijn huis in Maine: lokale mediamagnaat.

Al meer dan vier decennia bezit King, een enthousiaste rockfan, kleine onafhankelijke radiostations in Bangor, Maine. Het begon in 1983 toen hij WLBY kocht en de callletters veranderde in WZON, als eerbetoon aan zijn bestseller *The Dead Zone*. Hij voegde WZLO en WKIT toe, dat zichzelf presenteert als "Stephen King's Rock 'n' Roll Station."

Maar nu stopt King, 77, met de radiobusiness, nadat hij aanzienlijke verliezen heeft gedeckt die volgens de stations in de loop der jaren in de miljoenen dollars zijn gelopen. De stations zullen naar verwachting voor de laatste keer uitzenden op oudejaarsavond en daarna sluiten.

"Terwijl de radio in het hele land is overgenomen door enorme corporate omroepgroepen, heb ik het heerlijk gevonden om al die jaren een lokale, onafhankelijke eigenaar te zijn," zei King in een persbericht waarin hij opmerkte dat hij in goede gezondheid verkeerde, maar dat hij zijn leeftijd begon te voelen en probeerde "zijn zakelijke belangen beter op orde te krijgen."

"Ik heb van de mensen gehouden die elke dag naar deze stations zijn gegaan, het publiek hebben vermaakt, de apparatuur draaiende hebben gehouden en lokale adverteerders een manier hebben gegeven om met hun klanten in contact te komen," zei hij in de verklaring van de Zone Corporation, zijn radiobedrijf.

Stephen King sluit zijn 3 radiostations in Maine

King zei dat hij en zijn vrouw, Tabitha, er trots op waren zo lang deel uit te maken van de sector. Een vertegenwoordiger van King reageerde niet onmiddellijk op een verzoek om commentaar.

Kleine radiostations in de Verenigde Staten hebben veranderingen ondergaan nu grote mediabedrijven hun imperiums hebben uitgebreid: iHeartMedia bezat in 2023 870 stations in 151 markten, volgens gegevens die dit jaar door BIA Advisory Services zijn vrijgegeven. Audacy bezat 227 stations in 46 markten, aldus de enquête.

In Bangor opende het programma "Downtown With Rich Kimball" van WZON maandag met een sombere noot, waarbij Kimball opmerkte dat de komende weken bitterzoet zouden zijn. "Ik voel me een beetje verdrietig voor ons en voor mezelf, maar, weet je, veel erger voor de mensen die hier fulltime bij het station werken en nu op relatief korte termijn iets nieuws moeten vinden," zei Kimball. Cara Pelletier, de voorzitter van de gemeenteraad van Bangor, zei in een interview dat de stations van King een levenslijn voor de gemeenschap waren en dat ze best veel verdrietige berichten had gezien. "Ik denk niet dat je het belang van deze stations en daarmee het belang van Stephen King's nalatenschap hier in Bangor kunt overschatten," zei ze.

De familie King, voegde ze eraan toe, wordt "gerespecteerd als mensen die in de stad hebben geïnvesteerd. Van hun donatie aan de bibliotheek tot dingen zoals dit waarvan ik denk dat niemand wist dat ze dat persoonlijk deden, maar ze doen het omdat ze van de stad Bangor houden."

De stations hebben door de jaren heen een grote rol gespeeld in gemeenschapszaken.

met de kosten van stookolie (Craig Dilger voor The New York Times).

In 2011, toen de federale overheid voorstelde om te bezuinigen op het Low Income Home Energy Assistance Program, dat mensen helpt om stookolie te kopen om de koude Maine-winter te overleven, zamelden de stations meer dan \$240.000 in, met hulp van King, om mensen warm te houden. "Iedereen heeft het moeilijk, en iedereen is bang," zei King in een interview met The New York Times op dat moment. "Het was geen optie om niet te helpen toen we zagen hoe groot de bezuiniging was."

In 2011 zamelde **Pat LaMarche**, een radiopresentatrice op een van King's stations, geld in om mensen te helpen

Veel mensen in de omgeving luisteren nog steeds naar de radio, zei Pelletier, en merkte op dat de stations van vitaal belang waren voor autoritten in een afgelegen gebied waar niet veel opties zijn. "Ik weet niet wat we zullen doen," zei ze, en voegde eraan toe dat de drie stations essentieel waren voor het promoten van gemeenschaps evenementen. "Ik weet zeker dat de

leegte opgevuld zal worden door iets. Maar ik kan me niet voorstellen dat, wat het ook is, zo goed zal aansluiten bij onze bewoners en onze gemeenschap."

Kings passie voor rockmuziek is goed gedocumenteerd, vooral zijn interesse in de punkband The Ramones, die hij in 1982 boekte voor een concert in Maine, volgens Rolling Stone. The Ramones namen later "Pet Sematary" op voor de filmversie van Kings roman, en het werd een hit. King staat er ook om bekend naar bands zoals Metallica en Anthrax te luisteren terwijl hij werkt. WZON, dat nooit financieel succesvol was, experimenteerde kortstondig met het worden van een non-profitorganisatie en werd in 1990 verkocht, om drie jaar later weer door de familie King te worden teruggekocht nadat zij de goedkeuring hadden gekregen van een faillissementsrechter.

"Onafhankelijke, lokale radiozenders waren vroeger de norm," zei Ken Wood, de algemeen directeur van de zenders in de afgelopen 10 jaar. "Er zijn er nog maar een paar over in Maine, en we hebben geluk dat we deze drie zo lang hebben gehad."

Stephen Kings beste niet-horrorboek

De perfecte introductie tot een totaal ander genre.

Door Jack Walters (screenrant.com)
Gepubliceerd 26 oktober 2024
Vertaling door Peter R. van Veen

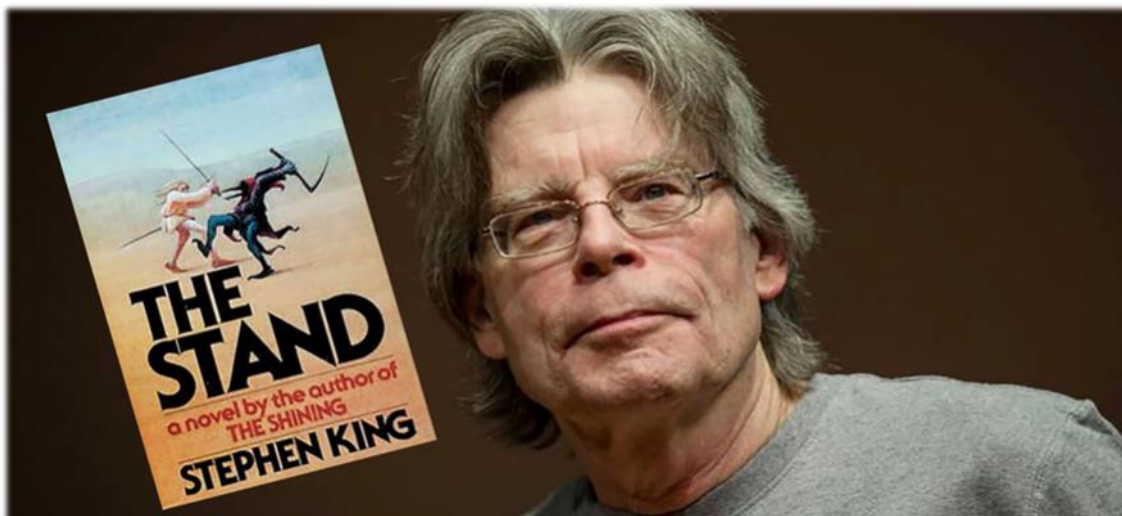

Stephen King heeft door zijn carrière heen talrijke iconische horrorboeken geschreven, maar een deel van het beste werk van de auteur strekt zich eigenlijk uit over verschillende andere genres. Hij is net zo bedreven in drama's, thrillers en zelfs komedies, waarbij veel van zijn sterkste schrijfsels voortkomen uit zijn bereidheid om uit zijn comfortzone te stappen. Het kan echter soms een uitdaging zijn om precies te weten waar je moet beginnen met het werk van King - vooral voor degenen die alleen maar zijn horrorboeken hebben gelezen. Maar sommige van Stephen Kings grootste schurken en belangrijkste verhalen hebben niets met horror te maken - wat wordt geïllustreerd door één bijzonder boek.

De werken van de auteur hebben de tand des tijds beter doorstaan dan die van de meeste andere auteurs, en veel daarvan komt neer op zijn veelzijdigheid. Geen van zijn verhalen is hetzelfde, ondanks dat hij bepaalde thema's en ideeën keer op keer herhaalt. Zijn openheid om nieuwe genres en stijlen uit te proberen stelt hem in staat om nog verder te gaan en inventiever te worden met zijn verhalen, wat de reden is waarom geen van zijn werken ooit repetitief aanvoelt. Stephen King's niet-horrorboeken zijn geweldig in het ondermijnen van verwachtingen en bewijzen de lezers dat hij meer kan dan alleen maar angst aanjagen. Hoewel elk boek zijn verdiensten heeft, is *De Beproeving* misschien wel het archetypische voorbeeld van een ongewone King-roman.

Stephen Kings "De Beproeving" is de perfecte introductie tot het dystopische genre.

De Beproeving fungeert als een perfect instapmoment.

Stephen Kings beste niet-horrorboek

De perfecte introductie tot een totaal ander genre.

De Beproeving was pas Kings tweede poging om buiten het horrorgenre te treden, na de controversiële roman *Razernij* slechts een jaar eerder, en het is al beter dan de meeste auteurs ooit zouden durven dromen. Het verhaal volgt een groep overlevenden in de nasleep van een dodelijke pandemie die het grootste deel van de mensheid heeft uitgeroeid, en beschrijft hun conflicten met elkaar en de facties waarin ze zijn verdeeld. Het is een fascinerende verkenning van moraliteit, doel en de alomtegenwoordigheid van het kwaad, die net zo somber als spannend is.

Voor degenen die willen kennismaken met Kings niet-horrorwerken, is *De Beproeving* een perfecte start. Het is een zeer toegankelijk verhaal; ondanks alle complexe verhaallijnen en samengestelde personages is het nooit moeilijk te volgen dankzij Kings vermakelijke schrijfstijl. Hij laat alles ongelooflijk groot en episch aanvoelen, wat het onmiddellijk onderscheidt van de andere post-apocalyptische dystopieën uit zijn tijd. *De Beproeving* staat goed bekend als miniserie, maar krijgt niet altijd de erkenning die het verdient als literair werk.

Waarom De Beproeving zo'n geweldig beginpunt is voor dystopische lezers.

De Beproeving heeft alles wat geweldig is aan het genre.

De Beproeving is een perfecte instap voor beginners in dystopische literatuur dankzij de eenvoud en de zeer duidelijke boodschap. De geschetste wereld is rijk en immens, maar King laat het nooit verwarrend of oninteressant worden – de manier waarop hij naar de plot van het verhaal toewerkt is ongelooflijk doelgericht, zodat elke scène een duidelijke betekenis heeft. De personages hebben allemaal specifieke rollen in het verhaal, en hun relaties zijn altijd boeiend.

In vele opzichten is het duidelijk dat King buiten zijn favoriete genre werkt. Hij vermijdt alle typische stijlfiguren die geassocieerd worden met dystopische literatuur, maar dit stelt hem ook in staat om opzettelijk alle valkuilen en plot-gaten te vermijden. Het is net zo donker en rauw als fans van het genre zouden verwachten, maar het mist veel van de ingewikkelde uitleg die vaak met dit soort verhalen gepaard gaat. In plaats daarvan is het extreem to-the-point en raakt het nooit verloren in de complexiteit van zijn boodschap. Dit maakt het perfect voor degenen die op zoek zijn naar iets minder typisch binnen het dystopische genre.

Stephen Kings beste non-horrorboek gebruikt elementen uit het horrorgenre in zijn voordeel.

Het is nog steeds heel duidelijk een roman van Stephen King.

Interessant genoeg is het King nooit helemaal gelukt om zijn horror roots volledig achter zich te laten met *De Beproeving*. Er zijn nog steeds sporen van zijn horror te vinden in dit dystopische verhaal (wat begrijpelijk is, gezien de duistere aard van de vertelling), wat zorgt voor een vertrouwde herkenning voor bestaande King-fans die hun horizon willen verbreden. Zijn schrijfstijl is grotendeels hetzelfde, en de manier waarop hij plotpunten de vrije loop laat voordat hij ze in het laatste bedrijf weer in toom houdt, is heel vergelijkbaar met de rest van zijn werken. Het bevat zelfs enkele van Stephen Kings favoriete personages, wat veel zegt over zijn trots op het boek.

Terwijl degenen die minder vertrouwd zijn met het werk van King de horroraspecten van *De Beproeving* misschien wat schokkend vinden, stellen ze de auteur uiteindelijk in staat om zijn persoonlijke stempel op het verhaal te drukken, waardoor het zich onderscheidt van de rest. Het zou eigenlijk geen Stephen King-verhaal zijn zonder een soort horror die onder de oppervlakte van het verhaal op de loer ligt, en in dit geval versterkt het echt het verhaal en de thema's van onmenselijkheid en kwaad.

Nieuwsflits

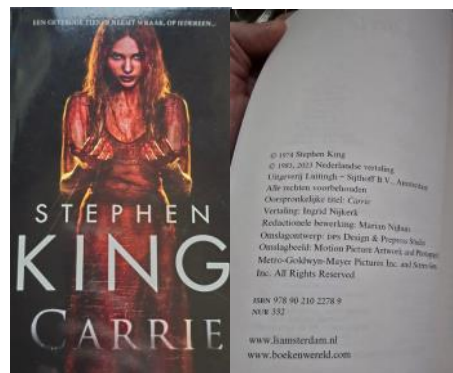
Onbekende Carrie

In januari 2025 kwamen we erachter dat uitgeverij Luitingh het ISBN-nummer 9789021022789 twee keer heeft gebruikt.

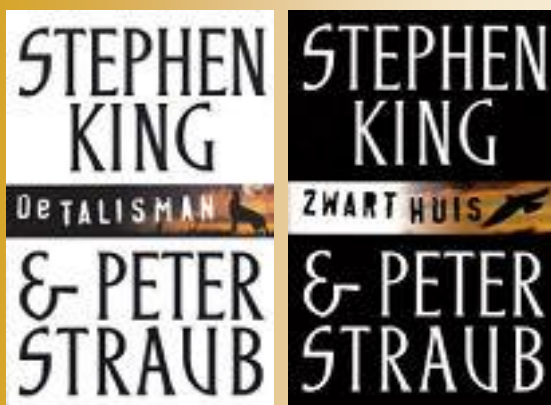
Hier links zie je de POD-versie uit 2018. Rechts een versie uit 2023, met hetzelfde ISBN. De POD-versie heeft een rode band bovenaan, de versie van 2023 heeft dat niet. Op de pagina met titelinformatie zie je de jaartallen duidelijk staan.

Dank aan Ewald en Driekus voor de tip! De website en verzamelpagina zijn weer bijgewerkt!

Talisman 3?

King postte een berichtje online, en heeft daarmee bevestigd dat hij nu bezig is met het (laatste) deel van *de Talisman*! Samen met Peter Straub schreef hij lang geleden al het tweede deel *Zwart Huis*. Tussendoor was er wel eens sprake van dat ze verder zouden gaan, maar het is er niet van gekomen en Straub is inmiddels overleden. Maar hij schijnt een fantastisch idee te hebben gehad en dit is doorgegeven aan King. Hopelijk komt er afsluiting van dit prachtige verhaal.

Autopsy Room 4 verfilmd

Deadline meldt dat ook *Autopsy Room Four* (uit *Alles is Eventueel*) verfilmd wordt, als een featurefilm van de Britse director Ranjeet S. Marwa, samen met Jon Levin. Verder is er nog niets bekend gemaakt.

The Running Man

David Zayas (Angel Batista in de serie *Dexter*) is toegetreden tot de cast van deze film. Hij speelt de rol van Richard Manuel.

Ook is bekend geworden dat de release van de film een paar weken eerder gaat lukken: 7 november 2025.

Glen Powell
Ben Richards

Josh Brolin
Ruthless Producer

Lee Pace
Chief Hunter

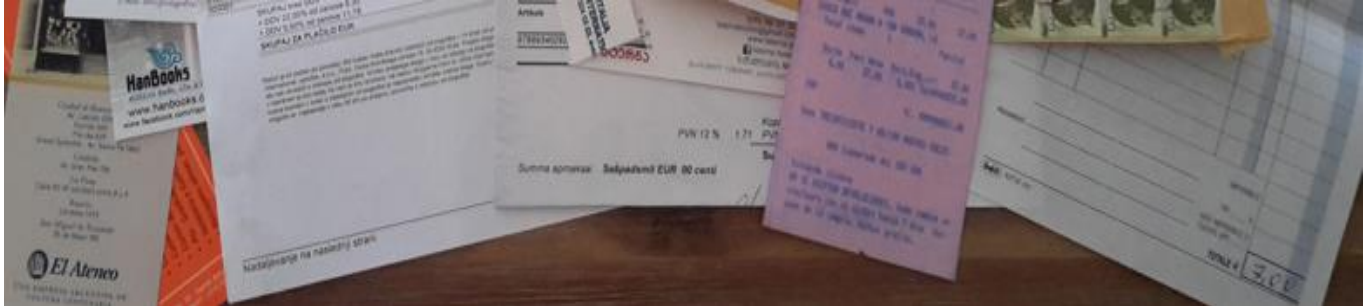

David Zayas
Richard Manuel

King over de grens

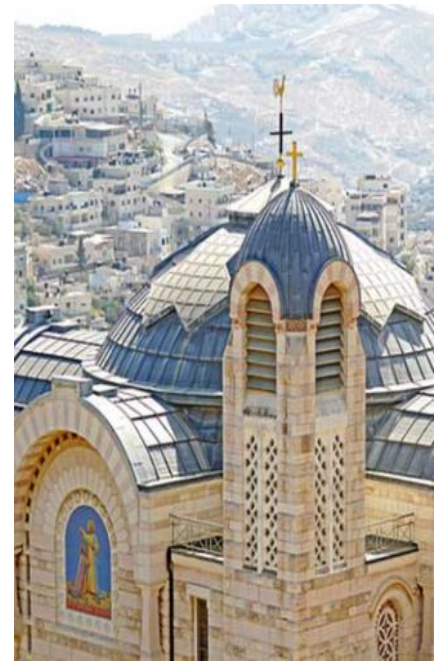
Door Pitou

Je bent op vakantie vast weleens een verdwaalde pocket van Stephen King tegen gekomen. In dat rek van de supermarkt, in een boekenzaakje uit dat ene dorpje of eentje die is achterlaten in de lobby van een hotel. Zo kwam ik in de beginjaren 90 op het idee om uit elk land een boek van Stephen King te verzamelen. Vrienden en familieleden, die op vakantie gingen, kregen van mij smeebedes om een exemplaar mee te nemen vanuit de hele wereld. In deze rubriek lezen jullie in welke landen de verhalen van King zijn vertaald en hoe ik aan mijn exemplaren ben gekomen.

Deze maand

Israël

HOOFDSTAD: JERUZALEM

OFFICIËLE LANDSTAAL: HEBREEUWS

دولة اسرائيل

מדינת ישראל

Israël, officieel de Staat Israël, opgericht in 1948, waar schitterende plekken te bewonderen zijn zoals de Westelijke Muur (De Klaagmuur), de Burcht van Masada en het laagst gelegen meer ter wereld, De Dode Zee.

Ik ben er helaas nooit geweest, maar heb het wel van mijn zus gehoord die daar in 2001 was. En ze was zo vriendelijk om een exemplaar voor mij mee te nemen.

King over de grens

Door Pitou

De editie ם (Het) is een hardcover en heeft geen illustraties.

דרי: עיירה קסנה במדינת מיין.
מקום ששורה עליו רוח של בית.
אלם בדרי וריח הוא רוח רפאים...

זה הוא התגלמות הרוע, והוא נקרא כך משום שאין מילת שתוכל לתאר. הוא מופיע בדמויות שונות, ועקבותיו הם ילדים שנרצחים ונפוחים נמצאות אמולות. זה אינו כחול גם במעשי רוע אחרים, שלא ישוערו. משכנו של זה הוא תעלות הביוב של דרי, והוא מופיע בדמויות שונות, והדמות החביבה עליו היא של ליצן עם בלוניס.

שבעה ילדים נרדפים חשים שהגורל קרא להם להתאחד, ליצור מעגל מרשלם, לצאת לדרך ארוכה של אימה נוראה כדי להביס את זה. עד שמסע האימה מסתיים, או שכך הם חשבו.

27 מאוחר יותר, ב-1985, הם נקראים לשוב. כעת הם אנשים מצליחים, ששכחו את כל הנורא מאז, מלבד שהבטיחו לחזור. הם חוזרים, רוח יוצא למאבק הסופי והמוחלט נגדם. מאבק בעתה, מבזיל נורא, במטרות הביוב של דרי.

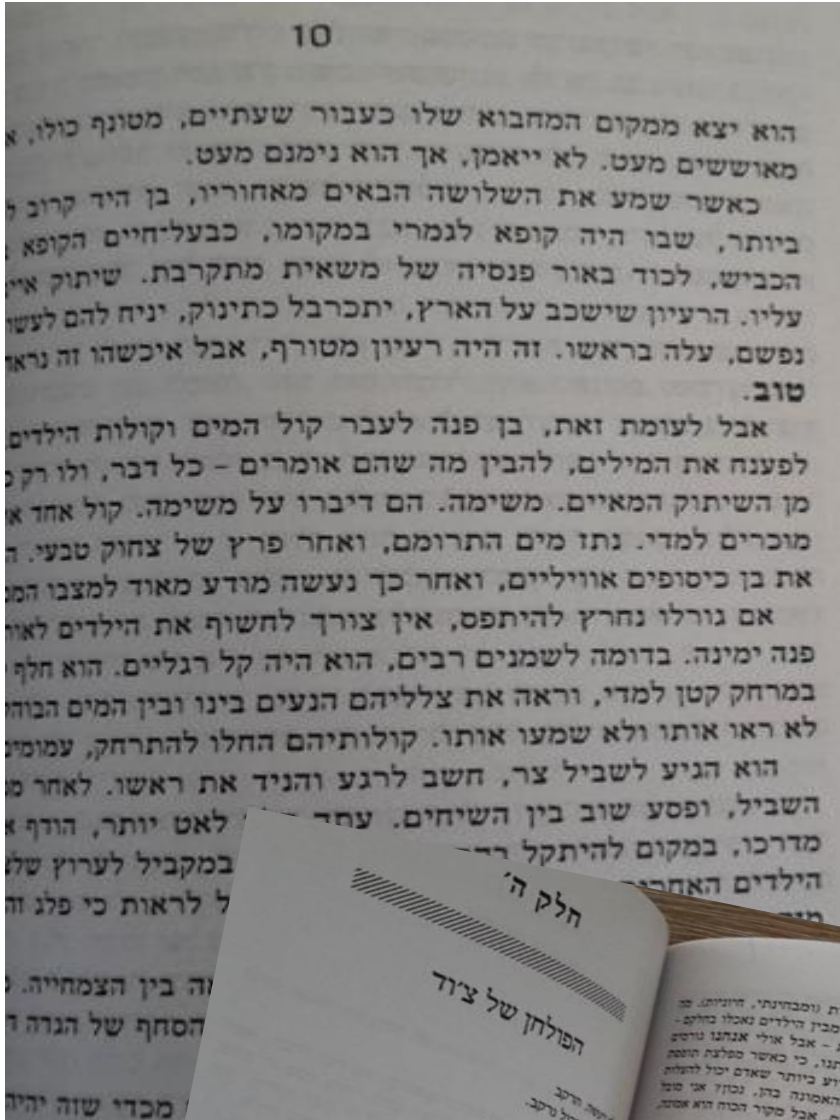
הספר ם מספר על מלחמה ברוע המוחלט, על מסע פנימי להיכרות, מאבק לחיים ולמוות שאין לו גבולות, ויש לו מטרה אחת - להרוג את זה, להביס את השטן, את הרוע המוחלט. ם הוא הספר המרתק ורחב היריעה ביותר שכתב מחבר ספרי האימים המצליח ביותר בעולם סטיון קינג. זהו מסדרון אל הנברות מימי הילדות, מהעיר הקסנה ומהיכרות המודחק. בסופו ירגיש הקורא כי גם הוא בן העיירה דרי, שמשוה נורא מגיח מתעלות הביוב שלה. ספריו האחרים של סטיון קינג שראו אור בעברית: "הקמיע", "בית הכפרות לחיות שעשועים", "עין הדרקון", "רוח".

מורדו הוצאה לאור בניימ

King over de grens

Door Pitou

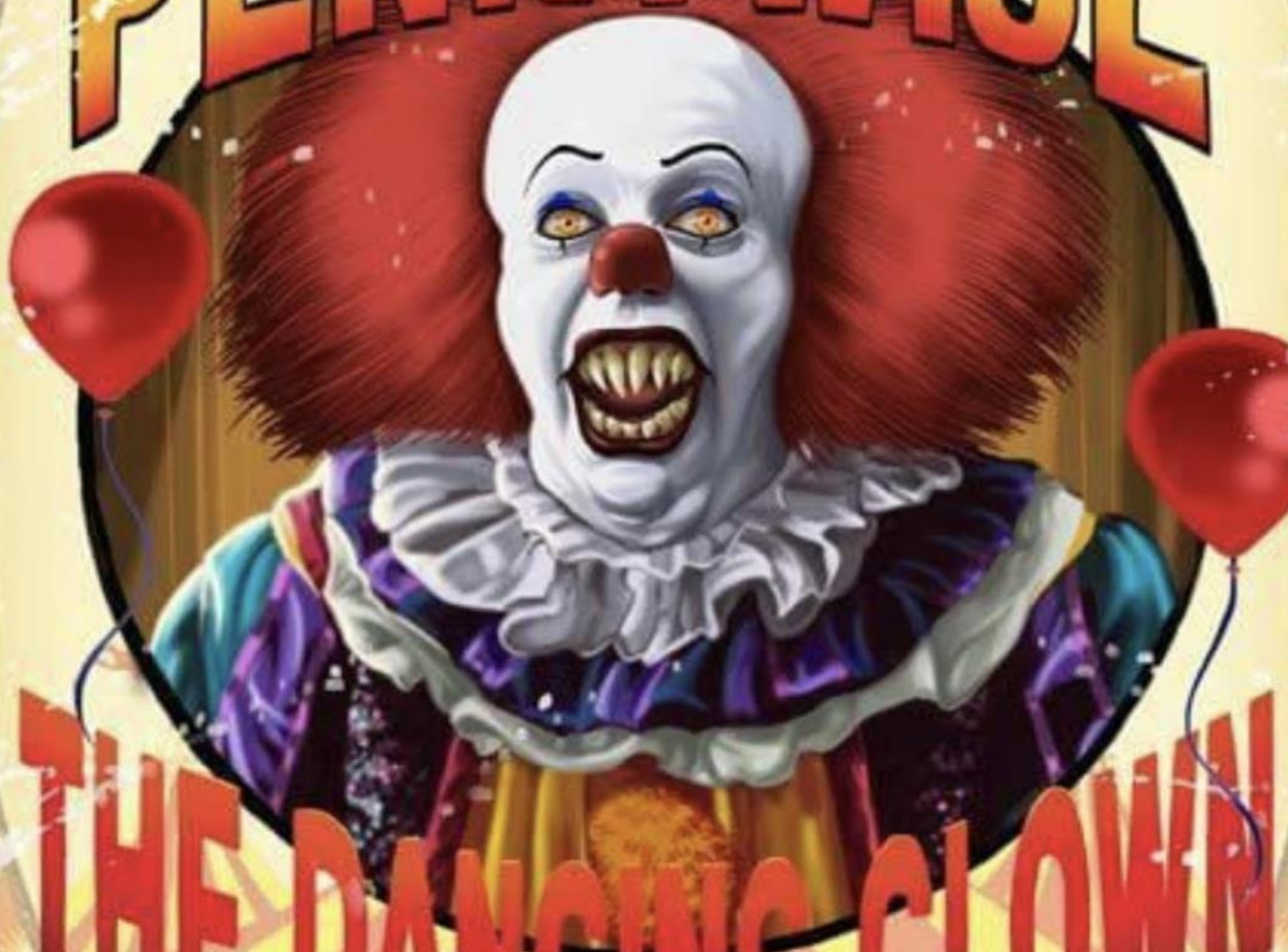
TITEL: זָה (IT-HET)

JAAR VAN UITGAVE: 1992

UITGEVERIJ: מודן (MODAN)

THE BARNUM & BAILEY
GREATEST SHOW ON EARTH
PRESENTS:

PENNYWISE

THE DANCING CLOWN

Appearing for the first time in 27 years

ONLY AT THE DERRY AUDITORIUM

BOEKRECENSIE

M.J. Arlidge & Steph Broadribb

door Tinny

Oorspronkelijke titel:
The Reunion

6

Auteur:
M.J. Arlidge & Steph
Broadribb

Uitgever:
Boekerij

Jaar van uitgifte:
2024

Aantal pagina's:
352

ISBN:
978 90 492 0448 8

Link/urls:
[uitgever Boekerij](#)

De laatste steen

M.J. Arlidge kan me al jaren onder zijn fans rekenen dankzij zijn vlotte schrijfstijl en interessante verhaallijnen. In de *Crime Writer's Room* van M.J. Arlidge werkt hij samen met vijf verschillende auteurs om nieuwe thrillers uit te brengen. Met *De laatste steen* wordt de spits afgebeten waarbij Steph Broadribb co-auteur is.

Geen Helen Grace als hoofdpersoonage dus, wel detective Jennie Whitmore; een veertiger die aan de slag moet wanneer er in het oude schoolgebouw tijdens de sloop een skelet wordt ontdekt. Het blijkt te gaan om Hannah Jennings, een lang vermiste student die ook voor Jennie geen onbekende was. Jennie moet aan de slag om te ontdekken wie verantwoordelijk was voor Hannah's dood en daarvoor dient ze diep in een gedeeld verleden te duiken.

Hoewel de opzet nog steeds goed is, leest het geheel toch iets anders dan de typische Arlidge.

Zo lopen verschillende zinnen stroef, al kan dat ook aan de vertaling ervan liggen. Je botst geregeld op letterlijke vertalingen die eerder tot de spreektaal behoren. Dat valt op en onderbreekt het leesritme.

Daarnaast weet Jennie niet zo veel te boeien als Helen Grace. Hoewel beide dames eigenschappen met elkaar delen (afwijkend vervoersmiddel, trauma in hun jeugd, (lange tijd) single...) blijft Jennie toch eerder tweedimensionaal. Ze is een gemakkelijk te vergeten personage waarbij de nevenlijnen rondom haar een verkrampde ingreep lijken om haar wat meer diepgang te geven.

Ook de moord zelf weet niet zo veel spanning te creëren. Het geheel kabbelt wat voort, het aantal potentiële verdachten is zo beperkt dat er weinig plausibele uitkomsten te bedenken zijn en de uiteindelijke ontknoping is flauw, net zoals het einde van het verhaal.

Samengevat: wie Arlidge kent, kan moeilijk genoeg nemen met dit specifieke verhaal omdat de kwaliteit van zijn werk meestal hoger ligt. Dit specifieke boek valt onder de gemiddelde thriller en zou mij niet hebben uitgenodigd om meer van de auteur te lezen.

BOEKRECENSIE

Preston & Child

door Chrissy

Oorspronkelijke titels:
The Cabinet of Dr. Leng &
Angel of Vengeance

Auteurs:
Preston & Child

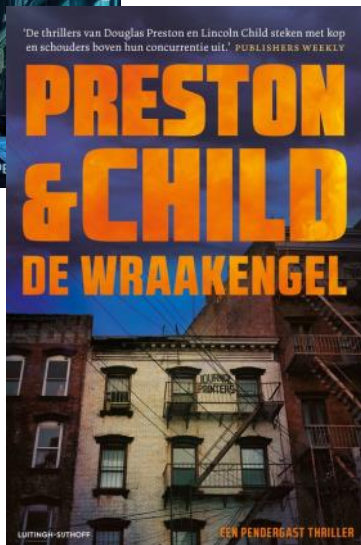
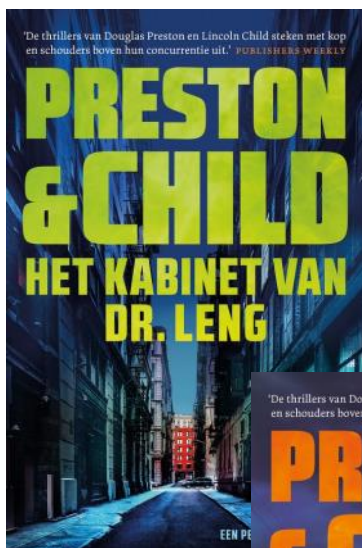
Uitgever:
Luitingh-Sijthoff

Jaar van uitgifte:
2023 en 2024

Aantal pagina's:
414 & 350

ISBN:
9789021031088
9789021049106

Link/urls:
[auteurs](#)

Dit beroemde duo, Douglas Preston en Lincoln Child zijn #1-bestsellerauteurs van de bekende *Pendergast*-thrillers en de thrillers over Gideon Crew. Maar ook schrijven zij thrillers over de archeoloog Nora Kelly.

Het eerder verschenen boek *Bloedeloos*, waarin zij een hoofdrol speelt, en een al veel ouder boek, *de Gruwelkamer*, zijn de voorzet voor deze twee boeken. Zelf noemen ze deze serie het Leng-kwartet.

9

Het kabinet van Dr. Leng & De Wraakengel

Alle boeken zijn op zichzelf leesbaar, maar daarbij wil ik zeker de aantekening maken dat je niet goed gaat begrijpen hoe het zit. Pak daarom eerst *De Gruwelkamer* en vervolg met *Bloedeloos* voor je aan deze twee boeken begint. Je snapt dan wie Aloysius Pendergast is, de meest stoïcijnse FBI-agent die je ooit hebt gezien, en hoe zijn relatie met Constance Green in elkaar steekt, want zij heeft in deze nieuwe boeken een erg belangrijke rol. Ook de bijrollen voor zijn broer Diogenes, en zijn persoonlijke assistent Proctor, samen met agent D'Agosta geven meer diepte als je ze al kent uit andere verhalen.

Tijdens de gebeurtenissen in *Bloedeloos*, gaat Constance Greene in een machine die je naar een andere tijdsperiode kan sturen, maar in een alternatieve tijdlijn. Constance gebruikt deze machine om naar 1880 te gaan in een poging het leven van haar broer en zus, Joe en Mary, en haar jongere zelf te redden. In 1880 moet zij er rekening mee houden dat Dr. Enoch Leng haar oudere zus Mary uit een werkhuis heeft gehaald en in zijn Sanatorium heeft gebracht. Hij probeerde een elixer te maken om het leven van een mens, zijn eigen leven, aanzienlijk te verlengen. Hij vermoordt jonge meisjes voor een ingrediënt van dit elixer. Mary was gedoemd om een van deze meisjes te worden en op een operatietafel te sterven. Constance verminkt zich als hertogin van Ironclaw en organiseert een bal om Enoch Leng te leren kennen, dicht bij hem te komen om hem te kunnen vermoorden en de locatie van haar zus Mary te achterhalen. Leng merkt echter dat er iets mis is en ontdekt al snel wat er aan de hand is, dus vermoordt hij Mary, terwijl Constance ontdekt dat Pendergast, D'Agosta, en verrassend genoeg voor hen allemaal, Diogenes, dit andere universum zijn binnengegaan om haar te helpen...

Overigens is *de Wraakengel* het 22ste boek waarin Pendergast de hoofdrol heeft.

Meer verklap ik niet over het verhaal zelf, maar ik kan je alle vier de boeken van harte aanraden. De schrijfstijl van de heren is steeds een duwtje in je rug naar voren; je wilt meer weten, je leeft mee en het is alsof doorlezen de personages in het boek helpt om tot de oplossing te komen.

Het is mooi dat elk van de personen een eigen doel heeft: Constance wil haar familie redden, Pendergast wil Constance redden, Diogenes heeft zo zijn eigen beweegredenen om naar dit andere universum te gaan en D'Agosta is er om Pendergast te helpen. Elk heeft steeds een hoofdstuk dat vertelt over wat ze meemaken. Uiteraard geldt dat ook voor Enoch Leng met zijn hulpen (de Melkmuilen genoemd) en zijn smerige plannetjes. Alles wordt keurig uitgewerkt en duidelijker en neemt je in een mooi vaartje mee naar het einde van het boek.

Of het goed komt met Constance, wat er met Enoch Leng en de anderen gebeurt, kun je het beste zelf gaan lezen. Ik beloof je spanning tot en met en je leest de delen makkelijk door vanwege het fijne tempo dat het hele verhaal heeft. En, keurig zoals beloofd, zijn er geen losse eindjes meer aan het einde van dit heerlijke verhaal. Ik zag 'm toch net niet aankomen tot het laatste hoofdstuk, en dat is in mijn ogen daarom heel knap gedaan.

Dikke aanrader, die Pendergast-serie trouwens.

Lezen maar!

BOEKRECENSIE

Charlotte Brugman

KlimAX

door Jan Janssen

Oorspronkelijke titel:
KlimAX

7

KlimAX is de debuutroman van Charlotte Brugman. Het is deel 1 van wat uiteindelijk een trilogie moet worden. Het boek is mooi uitgevoerd, met een boekblok dat bedrukt is met allerlei computer-symbolen.

Auteur:
Charlotte Brugman

Het is 2123. De wereld is net ontsnapt aan een klimaatramp, en om herhaling te voorkomen, wordt deze nu in balans gehouden door AX, een zeer geavanceerd AI-systeem. AX kent iedere inwoner punten toe op basis van zijn/haar klimaatgedrag. De scholieren Finn en Dunya volgen beide een programmeurs-opleiding aan het prestigieuze Thunberg-college (een leuke vondst!). Beide worden uitgenodigd om deel te nemen aan het programmeurs-WK in Oezbekistan. Daar komen ze tot een schokkende ontdekking die niet alleen hun leven, maar dat van heel veel mensen op het spel zet.

Uitgever:
Luitingh-Sijthoff

Jaar van uitgifte:
2023

Klimax is een boek in de Young Adult-categorie. Dat merk je meteen al bij het lezen. Het taalgebruik is niet heel ingewikkeld, en op elke pagina gebeurt wel iets, dus je leest er in sneltreinvaart doorheen. Dunya en Finn zijn beide 15, en dat is ook zo'n beetje het niveau waarop het boek geschreven is. Waar sommige YA-boeken ook zeker volwassenen aanspreken, was dat hier bij mij wat minder het geval; daarvoor heeft het naar mijn smaak net iets teveel Young en te weinig Adult componenten. Dat betreft dan vooral de schrijfstijl en de nogal kort-door-de-bocht plotwendingen, maar het is zeker geen slecht verhaal.

Aantal pagina's:
285

ISBN:
978 90 210 5074 4

Link/urls:
[uitgever LS](#)

De thema's die in het boek aansneden worden (klimaat, AI) zijn zeker actueel en zullen ook veel jongeren aanspreken. We lezen in het boek dat er in 2089 een Grote Overstroming heeft plaatsgevonden die grote delen van Europa en Azië onder water heeft gezet, maar dat is dan ook alles wat je daar over leest. Verder krijgt elk mens bij geboorte nano-bots geïnjecteerd die je klimaatgedrag controleren en je op basis daarvan indelen in een categorie (rood, oranje, geel of groen). Hoe hoger de categorie, hoe meer privileges je in het leven krijgt op bijv. gebied van onderwijs en gezondheidszorg. Dat laatste is wel een wat beangstigende gedachte. Het idee van 'wie niet horen wil, moet maar voelen' spreekt me ergens wel aan, maar wordt hier wel een beetje ver doorgevoerd. Jammer vind ik dat we nergens merken aan de hoofdpersonen waarom Dunya in de oranje categorie valt en Finn in de groene. Het enige dat we van Dunya weten is dat haar ouders klimaatactivisten waren en op mysterieuze verdwenen zijn, maar over haar eigen klimaatgedrag lezen we niets. Dat geldt ook voor Finn, wiens vader AX-hoofdinspecteur is. Het lijkt daarmee dus meer een kwestie van rangen en standen te zijn dan van daadwerkelijke inspanning voor het klimaat. Dit zie je ook terug in de karakters van de personen; Finn is vooral de zelfverzekerde, aanvankelijke zelfs wat arrogante jongen, terwijl Dunya wat milder is en zich vooral zorgen maakt over de gezondheid van haar oma. Op twee korte scènes na (Finn die in een tuin werkt en Finn en Dunya die langs het opgedroogde Aral-meer komen) komt het thema klimaat eigenlijk niet echt in beeld.

Het verhaal ontwikkelt zich razendsnel, nergens worden veel woorden besteed aan diepgang, bezinning of wat dan ook. Het is zeker spannend, met name in het tweede deel als Finn en Dunya ontdekken hebben wat er in het AX-systeem niet klopt. Het gaat er dan een beetje van dik hout aan toe, wat de geloofwaardigheid niet overal ten goede komt maar je wel in het verhaal gevangen houdt.

Al met al een origineel en vlot geschreven verhaal. Jammer vind ik dat ten aanzien van de klimaatproblematiek gekozen is voor alleen maar de dystopische oplossing van AX. Juist voorbeeldgedrag van de hoofdpersonen zou voor deze jonge doelgroep wellicht ook een motivatie zijn geweest om zelf over dit thema na te denken. Mogelijk komt dat inzicht nog in de vervolgdelen?

FILMRECENSIE

6,0

Apartment 7A

door **Laurens**

Regie:
Natalie Erika James

Screenplay:
Natalie Erika James,
Christian White,
Skylar James

Genre:
Psychologische horror

Cast:
Julia Garner
Dianne Wiest
Jim Sturgess
Kevin McNally
Marli Siu
Andrew Buchan
Rosy McEwen

Jaar:
September 2024

Productie:
Paramount Players,
Platinum Dunes,
Sunday Night
Productions

Distributie:
Paramount Pictures

Speelduur:
104 minuten

Sommige verhalen zijn zo iconisch dat elke vervolgfilm of herinterpretatie gedoemd is te mislukken. *Apartment 7A* is helaas geen uitzondering.

De film speelt zich af vóór het verhaal van *Rosemary's Baby*, een film van Roman Polanski uit 1968. Deze klassieker, gebaseerd op de gelijknamige roman van Ira Levin, wordt algemeen beschouwd als een van de beste horrorfilms aller tijden.

Apartment 7A speelt zich af in de jaren zestig in New York waar we de jonge en ambitieuze danseres Terry Gionoffrio (Julia Garner) volgen, die een zware enkelblessure oploopt en daardoor keer op keer wordt afgewezen voor verschillende audities.

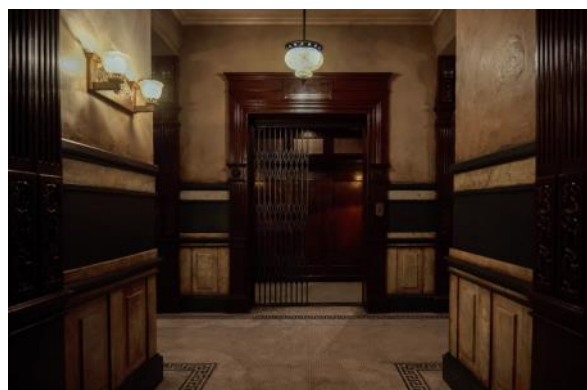

Ze leert het oude en vriendelijke echtpaar Minnie en Roman Castevet (Dianne Wiest en Kevin McNally) kennen, die zich over haar ontfermen en haar gratis een onderkomen aanbieden. Een van de andere bewoners van het geheimzinnige appartementencomplex is theaterproducent Alan Marchand (Jim Sturgess). Nadat ze bij hem thuis haar bewustzijn verliest, vertelt hij haar de volgende ochtend dat ze seks hebben gehad. Terry kan zich daar weinig van herinneren, maar al snel ontdekt ze dat ze zwanger is.

Ze heeft veel moeite om dromen en werkelijkheid van elkaar te onderscheiden. Tot overmaat van ramp blijkt dat de behulpzame omwonenden een geheime agenda hebben, waarbij Terry het slachtoffer dreigt te worden van een duivels plan.

De film ziet er prima uit. De sfeer van de jaren zestig is goed neergezet, met authentieke kleding, klassieke haardracht en zorgvuldig uitgewerkte sets. Ook het acteerwerk is sterk: met name Julia Garner als de naïeve en kwetsbare Terry en Dianne Wiest die schittert als de opdringerige buurvrouw Minnie.

Net als de sequel *Look What's Happened to Rosemary's Baby* (1976) en de tweedelige miniserie *Rosemary's Baby* (2014) weet ook deze prequel weinig toe te voegen aan het meesterlijke origineel. Het gaat er nergens bloederig aan toe en echt eng wordt het ook niet. Nee, dit is geen film waar je van zult bibberen. Het aantal schrikmomenten is op één hand te tellen. Het grootste manco van de film is dat hij qua plot veel te veel leunt op het origineel. Hij mist een nieuwe originele invalshoek en weet daardoor niet te verrassen. Een teleurstellende film om snel te vergeten.

FILMRECENSIE

8,0

Heretic

door Laurens

Regie:

Scott Beck, Bryan Woods

Screenplay:

Scott Beck, Bryan Woods

Genre:

Psychologische horror

Cast:

Hugh Grant
Sophie Thatcher
Chloe East
Topher Grace
Elle Young

Jaar:

November 2024

Productie:

Beck/Woods, Shiny Penny Productions, Catchlight Studios

Distributie:

A24

Speelduur:

111 minuten

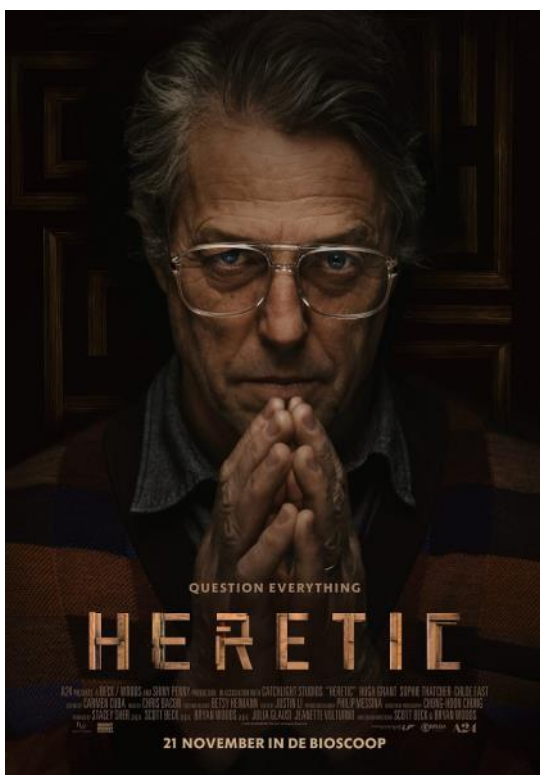
Wat begint als een ogenschijnlijk rustige ontmoeting tussen twee jonge missionarissen en een sympathieke man, verandert in een beklemmend kat-en-muisspel waarin geloof en manipulatie centraal staan.

De film is geschreven en geregisseerd door het duo Scott Beck en Bryan Woods, namen die liefhebbers van Stephen King bekend in de oren zullen klinken. In 2023 schreven zij namelijk het scenario voor *The Boogeyman*, gebaseerd op het gelijknamige korte verhaal van King. (Voor een recensie van die film, zie de Kings Things van november 2023.)

Het verhaal begint met twee jonge mormoonse meisjes, zuster Barnes (Sophie Thatcher) en zuster Paxton (Chloe East), die van deur tot deur gaan om hun geloof te verkondigen. Tijdens een hevige regenbui belanden ze bij het huis van meneer Reed (Hugh Grant). Reed lijkt een vriendelijke man en stelt de meisjes gerust door te vertellen dat zijn vrouw bezig is met het bakken van een taart. Na enige aarzeling besluiten ze zijn woning binnen te gaan.

Meneer Reed biedt een luisterend oor, maar heeft ook zo zijn eigen ideeën over de rol en waarde van religie. Hij stelt de twee missionarissen allerlei kritische vragen, waarmee hij hun geloofsopvattingen flink op de proef stelt. De aanvankelijk gemoedelijke sfeer slaat om en het tweetal ontdekt dat er geen ontsnappen meer mogelijk is.

De film bevat veel maatschappijkritiek, met name op religie, en is doordrenkt van dialogen. De diepgaande gesprekken vertragen het tempo enigszins, maar vervelend is dat niet. Het vertraagde ritme voelt niet storend aan en geeft de kijker de ruimte om de thema's en ideeën goed te laten bezinken.

Het acteerwerk in deze film is ijzersterk, met een absolute glansrol voor Hugh Grant. Hoewel hij vooral bekend is van zijn rollen in romantische komedies, laat hij in *Heretic* zien dat hij ook een compleet andere kant beheerst. Grant speelt een man met twee gezichten: hij oogt charmant en charismatisch en tegelijkertijd speelt hij een welbespraakte en kwaadaardige gek. Ook Sophie Thatcher en Chloe East leveren overtuigend werk met hun sterke en geloofwaardige vertolkingen.

Vrijwel de hele film speelt zich af op één locatie: een ogenschijnlijk statig en knus huis dat verandert in een angstaanjagende gevangenis. Het claustrofobische kat-en-muisspel wordt versterkt door de donkere en spaarzaam verlichte ruimtes.

Aan het einde van de film gaat het er heftig aan toe, iets wat een scherp contrast vormt met het langzamere tempo van de rest van het verhaal. Hoewel het slot qua originaliteit niet volledig overtuigt, doet dat weinig af aan de algehele ervaring. *Heretic* is een beklemmende film met een kleine en degelijke cast. Vooral door uitblinker Grant is de film absoluut de moeite waard.

Overlevingsaantekeningen

Een paar maanden geleden deden wij een oproep aan alle lezers van dit magazine om zelfgeschreven verhalen in te sturen. Deze maand presenteren wij het korte verhaal *Angst is een plaats* van Fred van der Meulen. Durf jij ook jouw **Overlevingsaantekeningen** naar ons op te sturen? Denk je dat jouw verhaal ons ook kan verrassen? Lees dan nog even alle tips en voorwaarden door! Je vindt ze op pagina 10 van het April-nummer van 2024.

**Angst is een plaats
door
Fred van der Meulen**

Overlevingsaantekeningen

Angst is een plaats

Fred van der Meulen

Daphne keek snel over haar schouder of de man haar nog volgde en rende verder. Het was koud, de damp van haar uitgehijgde adem wolkte van haar weg en vervloog in het gele licht van de straatlantaarns. Ze vluchtte een steeg in. Het geluid van haar voetstappen weerkaatste tegen de gevels, waarin dichtgetimmerde ramen blind naar beneden staarden. Ze kon nergens om hulp vragen.

Stom om de steeg in te vluchten, schoot het door haar hoofd.

Ze keek nog een keer over haar schouder. De man volgde haar nog steeds. Dat verbaasde haar niets - hij was haar al weken aan het stalken. Hij stuurde haar e-mails met beschrijvingen van wat hij met haar wilde doen, volgde haar en soms stond hij voor het keukenraam naar binnen te gluren. Eén keer was het haar gelukt om een duidelijke foto van hem te maken.

Ze was met deze foto en de e-mails naar de politie gegaan, wat zinloos was gebleken. *Mevrouw, weet u wie het is?* Nee, dat wist ze niet. *Nou, zolang hij geen strafbaar feit pleegt, kunnen wij niets doen*, hadden ze gezegd. Als het niet zo ernstig was, zou het bijna ironisch zijn. Het niet strafbare feit achtervolgde haar en ze was er van overtuigd dat hij haar wilde verkrachten en vermoorden, zoals hij in zijn e-mails had geschreven. Waarom was ze gaan lopen nadat ze de metro had gemist? Ze had toch veel beter de bus kunnen nemen? Terwijl ze vluchtte, wist ze met veel moeite haar telefoon uit haar handtas te vissen. Al rennend probeerde ze het alarmnummer in te toetsen en zag daarbij niet de losliggende trottoirtegel.

De jonge vrouw viel voorover en schaaftde haar handen. Haar telefoon schoof over straat en belandde in een hoop vuil en haar handtas knalde tegen de muur. Ze klemde haar kiezen op elkaar, knipperde de tranen weg die haar in de ogen sprongen en draaide zich om. Met haar voeten duwde ze zich af en schoof op haar billen tussen een metalen vuilcontainer

en de muur, waar ze zich klein maakte in de schaduw.

Bevend en snikkend hijgde ze. Ze hield haar hand voor haar mond om de damp tegen te houden. Ze keek omhoog - boven haar was een blinde gevel, die met elke benauwde ademteug op leek te bollen, alsof deze haar wilde grijpen en op wilde slokken. Slokte de gevel haar maar op, dan was ze tenminste weg van deze plek!

'Daaaaaphne, ik zie je wel,' zei de man slepend.

Daphne beet op haar knokkels om een gil te smoren. Ze ademde zo snel dat ze zwarte vlekken voor haar ogen kreeg. Haar hart hamerde in haar borst; haar keel voelde rauw en samengeknepen aan en ze kreeg een metalige smaak in haar droge mond. De voetstappen van haar belager kwamen dichtbij. Het geluid van de stukjes afval die kraakten onder zijn schoenen teisterde haar trommelvliezen als onweer. Nog nooit in haar leven was ze zo bang geweest. Ze wist zeker dat ze verkracht en vermoord zou worden. Bevend schoof ze verder naar achteren, tot ze niet meer verder kon.

De voetstappen stopten. Een hand sloot zich om haar enkel. Ze werd uit haar schuilplaats getrokken. Ze gilde en probeerde zich vast te houden aan de muur, haar nagels schuurden over de ruwe bakstenen en braken af. Krampachtig draaide ze haar lichaam om zich los te trekken. Haar hartslag bonsde in haar oren en het leek alsof er een strak elastiek om haar keel zat. Daphne kreeg het gevoel alsof ze in vrije val was.

Nee! gilde ze in haar hoofd.

Warmte sloeg neer op haar huid; fel licht verblindde haar. Een walgelijke geur drong in haar neus. Als gevolg van de draaiende beweging om haar enkel los te trekken rolde ze op haar zij. Daphne kneep haar oogleden samen en zag het gezicht van een dood meisje, bedekt met blauwe plekken en geronnen bloed. Op de plek waar haar ogen moesten zijn droop iets naar buiten dat leek op geklonterde vanillevla; zoemende vliegen walmden eromheen.

Als gebeten krabbelde ze overeind en keek verward om zich heen. Waar was ze in hemelsnaam? Er was geen enkel herkenningspunt. De grond was bedekt met stug gras. Een heuvelachtig landschap glooide naar de horizon, met verderop één hogere heuvel. Het dode meisje lag aan de rand van een strook doornig struikgewas, waarachter zich donkere loofbomen verhieven. Hoe was ze hier gekomen?

De atmosfeer vulde zich met een drukkend gevoel, alsof er elk moment een zwaar onweer los kon barsten.

Daphnes hart fladderde in haar borst. Ze keek om zich heen. Een donkere gedaante kwam razendsnel naderbij. Wat moest ze doen? Instinct verbrak haar verlamming en ze vluchtte het struikgewas in. Doornen prikten haar en scheurden haar

Overlevingsaantekeningen

jurk - inwendig vloekte ze. In het bos draaide ze zich om en duwde takken opzij. Daphne zag de donkere gestalte naderbij komen. Voor de doornstruiken bleef hij staan. Haar adem stakte. Het was een wezen van ruim twee meter hoog, mensachtig van vorm. Zijn huid bestond uit duizenden lidloze ogen, elk gevuld met waanzin en angst. Hij aarzelde, alsof hij niet verder durfde.

Achter haar hoorde Daphne gekraak - ze keek snel om. Door de takken heen zag ze een glimp van een olieachtig glanzende vacht. Een zware, muskusachtige walm overspoelde haar en benam haar de adem. Kokhalzend sloeg ze haar hand voor haar mond.

De ogenman maakte een schokkende beweging, waardoor één van zijn ogen doorboord werd door een doorn. Er droop donker vocht uit, waarna het oog snel verschrompelde en door een andere vervangen werd. Daphne zag het met verbazing aan. Bestond zijn hele lichaam uit ogen? Daphne dacht aan het dode meisje zonder ogen; zou de ogenman van iedereen die hier kwam de ogen tot zich nemen? Ze huiverde. Waarom was dat dan bij haar niet gebeurd?

Op dat moment verscheen er ongeveer op vijftig meter afstand uit het niets een man met een mes in zijn buik. De man viel om en bleef bewusteloos liggen. De ogenman draaide zich om en was er binnen een paar seconden bij. Met afgrijzen zag ze hoe een zuigbuis uit het lichaam van het monster kwam en de ogen van de man opsloopte. Het geluid bezorgde haar kippenvel op haar hele lichaam. Daarna draaide het monster zich om en rende weg naar de heuvel.

Achter haar kraakten takken. Ze keek over haar schouder en zag tussen de bomen een glimp van enorme, gele tanden. Het grote dier brulde zo hard dat de grond er van trilde. Daphne vluchtte door de doornstruiken. Opnieuw werd ze geprikt, maar nu vloekte ze hardop!

Wat het ook was dat door het bos naderbij kwam, het achtervolgde haar niet door de doornstruiken. *Dat is interessant*, dacht Daphne. *De ogenman was bang voor het wezen in het bos, dat op zijn beurt kennelijk angst had om het bos te verlaten. De doornstruiken vormden voor beiden blijkbaar een ondoordringbare barrière.*

Ze dacht na; kon ze daar iets mee doen? Stel dat ze een manier vond om een deel van de doornstruiken weg te halen en vervolgens de ogenman het bos in te lokken. Wat zou er dan gebeuren?

Ze keek naar waar de ogenman heen gegaan was. Deze bleef enige tijd op de heuvel, om daarna weer te vertrekken. Wat zou hij daar gedaan hebben? Zou ze daar een manier vinden om te ontsnappen uit deze nachtmerrie?

Daphne nam een besluit; ze ging daar kijken, maar in haar hoofd kermde een stemmetje dat ze niet durfde.

‘Dat durf ik zeker niet,’ zei ze resoluut, ‘maar ik wil hier niet blijven.’ Ze dacht na over hoe ze hier gekomen was. De overgang van de wereld waar ze gevlucht was voor haar stalker naar hier - wat dat hier dan ook mocht zijn - was ogenblikkelijk geweest, maar ze was hier niet bewusteloos aangekomen. De man die ze had gezien was dat hoogstwaarschijnlijk wel. Zou dat het verschil zijn? De reden dat zij nog leefde?

Het monster met de ogen was bang voor de doornstruiken, dus zou het verstandig zijn als ze een aantal doorntakken mee zou nemen. Ze probeerde met al haar kracht een tak los te trekken, maar moest hijgend en zwetend opgeven. Het hout was te stug en de doornen prikten in haar handen.

Ze dacht een ogenblik na. De man die ze had zien verschijnen had een mes in zijn buik. Zou ze dat kunnen gebruiken? Ze keek om zich heen en veegde onwillekeurig haar bloedende handen af aan haar jurk. Ze zag het monster nergens; zo snel als ze kon rende ze naar de plek waar de man met het mes in zijn buik was neergevallen.

Hij lag half opzij gerold. Daphne pakte hem bij zijn schouder; onder haar handen voelde zijn T-shirt nat en kil aan; walgend en met flink wat moeite draaide ze het lichaam van de zware man op zijn rug, er ontsnapte een pruttelende boer aan het lijk. Zijn hoofd draaide mee waardoor Daphne zijn gezicht duidelijk kon zien. Zijn ogen waren met zo'n kracht uit zijn hoofd gezogen, dat een deel van zijn hersenen door zijn oogkassen naar buiten puilden. Ze drukte de kom van haar elleboog tegen haar mond, om te voorkomen dat ze zou gaan braken. Kokhalzend nam ze dit gruwelijke beeld op. Het mes was tot in het heft in zijn buik gedrongen. Ze trok het los en veegde het af aan het shirt van de dode man. Het was een stevig commando-mes, zoals ze wel eens in een film had

Overlevingsaantekeningen

gezien, met aan één kant zaagtanden. Dat verheugde haar, want dat zou het afsnijden van de stugge doornakken een stuk makkelijker maken. Daphne sneed er een aantal stroken van zijn spijkerbroek af, die ze om haar handen kon wikkelen, zodat ze de doornakken beet kon pakken.

Ze ging terug naar de doornenstruiken, terwijl ze constant om zich heen keek of ze de ogenman zag naderen. Maar die was blijkbaar ergens anders ogen aan het oogsten. Ze bond de stroken katoen om haar linkerhand en zaagde een paar doornakken af. Ze legde het mes neer, zuchtte, twijfelde, keek om zich heen, maar ondanks haar angst besloot ze te gaan. Ze hield de doornakken als een soort schild voor zich uit.

Onderweg naar de heuvel dacht ze na over de manier waarop zij hier was gekomen en hoe de man uit het niets was verschenen. Ze dacht dat de man, net als zij, heel veel angst had meegemaakt vlak voordat hij hier verscheen. Kon dat er iets mee te maken hebben?

Ze had wel eens gelezen over parallelle universa - werelden die naast elkaar bestonden zonder zich van elkaars bestaan bewust te zijn. Kon het zo zijn dat de scheiding hier-tussen dun werd door de geestelijke energie die geproduceerd werd door hevige angst? Dat je daardoor in een parallelle wereld terecht kwam? Een ander artikel kwam in haar gedachten, over onopgeloste verdwijningen van honderdduizenden mensen per jaar. Ze keek om zich heen, telde de lijken, schedels en botfragmenten die knisperden onder haar voeten. Het aantal verdwijningen zou nog wel eens kunnen kloppen.

Ze bereikte de heuvel. Tijdens de beklimming keek Daphne telkens om zich heen. Boven zag ze een troon van takken en twijgen die uit de heuvel gegroeid leek te zijn.

Haar benen trilden toen ze ernaartoe liep en er in ging zitten. Zodra ze zat voelde Daphne de honger die woekerde in

de ogenman. De troon was er mee doordrenkt. Maagzuur brandde in haar slokdarm. Hij kon zijn honger alleen voeden door angst te absorberen.

Ze voelde de angsthaarden in de wereld, of haar eigen wereld; oorlogsgebieden waar veel kon worden geoogst. Het was niet zomaar een troon; het was hier gegroeid en had wortels door de hele wereld. Ze keek naar het bos. Daar

huisde een duister wezen dat dat niets liever zou doen dan uit het bos ontsnappen. Daphne voelde nog iets anders: de aanwezigheid van de ogenman. Ze klappertandde onwillekeurig en haalde bevend adem. In één hand hield ze de bos doornakken en met de andere hand greep ze de armleuningen van de troon stevig vast. Ze voelde kloppen en pulseren onder haar hand. Ze keek nog eens goed - waarvan ze eerst had gedacht dat het takken en twijgenwaren, bleken kloppende bloedvaten te zijn, alsof de troon een levend wezen was.

Daphne onderdrukte haar walging en hield haar hand op de leuning. De druk in de atmosfeer nam toe.

De ogenman verscheen en beklom de heuvel met de snelheid van een trein. Twee meter voor haar bleef hij abrupt staan. De duizenden ogen keken Daphne met waanzin aan.

De ogenman opende zijn mond, waaruit een lange zuigbuis naar buiten rolde.

Daphnes hart denderde als een vrachttrein door haar borst. Dit ging helemaal niet goed! Het ging veel te snel! Haar hele lichaam verkrampde. *Ogodogod, oje-zusmaria*, galmde onafgebroken door haar hoofd. Ze herinnerde zich dat ze

tijdens haar laatste moment in haar eigen wereld een gevoel had gehad alsof ze in vrije val was. Dat had ze nu absoluut niet - ze voelde zich wel licht in haar hoofd, maar dat kwam door de enorme hoeveelheid adrenaline. Ze hield haar adem in. De zuigbuis raakte bijna haar oog. Ze deinsde krampachtig terug en trok daarbij de doornakken over de leuning van de troon. De doorns haakten in een aantal bloedvaten en scheurden deze open - donker bloed golfde dampend naar buiten. De ogenman gaf een gil die de grond deed schudden. Daphne sprong van de troon en sloeg instinctief met de doornak naar achteren, waardoor er nog meer bloedvaten in de troon open scheurden.

De ogenman stortte zich op zijn troon en probeerde het bloeden te stelpen. Daphne maakte van de gelegenheid gebruik om als een bezetene de heuvel af te rennen. Ze viel meer dan dat ze rende en halverwege bleef de doornak achter een pluk distels haken en vloog uit haar hand. In paniek keek ze achterom. Wat deed de ogenman? Had ze de tak nodig om hem af te weren?

De ogenman stond nog boven op de heuvel en leek geen aandacht voor haar te hebben, maar uitsluitend voor zijn troon. Hij uitte nog een bulderende kreet.

Overlevingsaantekeningen

Al rennend keek ze vrijwel constant over haar schouder, waardoor ze vaak struikelde. Haar adem gierde door haar droge, naar bitter gal smakende keel. De laatste keer dat ze achterom keek draaide haar maag zich om. De ogenman was klaar met zijn troon en kwam de heuvel af gedenderd. Daphne voelde haar knieën slap worden. Hoe ver was het naar het bos? Nog zo'n honderd meter. Als ze niet struikelde, zou het lukken.

Als een blaasbalg hijgend, versuft kijkend, duwde ze zich naar voren. Achter haar voelde ze de dreunende stappen die steeds naderbij kwamen. Ze stortte zich in de doornstruiken. Daphne's gillen van pijn en frustratie overstemde bijna het woedende gebulder van de ogenman.

Ze was veilig!

Onder de doorntakken vond ze een ruimte waar ze zich schuil konden houden voor de ogenman en het beest in het bos. Daphne's hart kwam langzaam tot rust, net als haar kolkende gedachten. Aan de rand van de struiken bleef de ogenman nog een lange tijd staan, maar ineens was hij verdwenen, waarschijnlijk op weg naar een plek op zijn wereld waar geogst kon worden.

Daphne was moe en ze had honger. Zodra de ogenman weg was, ging het beest in het bos ook ergens anders heen. Ze kroop via smalle doorgangen onder de doorntakken door naar het bos en ging op zoek naar iets eetbaars. Het bos was naargeestig en donker, met lange slierten mos die van de boomtakken hingen en vuistgrote spinnen. Ze vond een stroompje helder water, waaruit ze gulzig dronk als een dier. Al snel daarna kwam ze bij een open plek, waar de zon scheen. In het midden stond een lage struik met vruchten die haar aan pruimen deden denken. Ze plukte er één, rook er aan en nam een kleine hap. De zuurheid verschrompelde haar tong bijna. Ze plukte er een aantal, nam die in een plooi van haar gescheurde jurk mee en ging snel terug naar de ruimte die ze onder de doorntakken gevonden had.

Daar aangekomen at Daphne de vruchten met tegenzin op. Met het brandende zuur in haar maag ging ze op het droge mos liggen; meteen walmde er een wolk stof en kleine insecten omhoog, wat bij haar een enorme niesbui veroorzaakte. Zodra die voorbij was blies ze haar neus leeg in haar hand en veegde het af aan het mos.

Ze probeerde te slapen. Dat lukte niet - het voelde aan als een storm in haar hoofd, met alle gedachten die over elkaar tuimelden. Ze was er van overtuigd dat het te snel was

gegaan. Weer zag ze voor zich hoe de ogenman als een op hol geslagen trein op haar af denderde, de heuvel op. Ze dacht terug aan de periode voordat ze in deze wereld kwam. Ze werd achtervolgd, waarna ze zich probeerde te verschuilen achter de vuilcontainer. Hoe lang had dat geduurd? Een minuut of tien vanaf de bioscoop tot aan de steeg - was ze daar maar nooit in gegaan! - daarna nog zo'n vijf minuten achter de vuilcontainer, tot het moment dat haar stalker haar aan haar enkel tevoorschijn sleepte. Dus de angst had zich vijftien minuten opgebouwd. Blijkbaar was dat bij haar noodzakelijk om de overgang naar deze wereld te veroorzaken. Zou dat ook nodig zijn om terug te keren naar haar eigen wereld?

Daphne beseftte dat het allemaal aannames waren en dat ze niets concreet had. Maar wat moest ze anders? Langzaam bloeide een idee op in haar hoofd. Ze sloot haar ogen en viel al snel in een slaap vol met krampachtige droombewegingen. Toen ze een paar uur later wakker werd verbaasde het haar dat ze had kunnen slapen. Ze merkte echter dat het idee dat ze had gedurende haar slaap grijpt was. Ze dacht dat ze wist hoe ze hier weg kon komen.

Ze kroop onder de doornstruiken vandaan en vond het mes dat ze had neergelegd. Ze keek naar de heuvel of de ogenman daar was. Ze haalde opgelucht adem. Blijkbaar was hij ergens anders op deze wereld. Daarna keek ze omhoog. Vreemd, de zon stond nog op vrijwel dezelfde plaats, terwijl ze het gevoel had dat ze hier al ruim een dag was. Zou de tijd hier langzamer gaan, of draaide deze wereld langzamer om zijn as? Ze huiverde toen ze zich realiseerde dat de avond en nacht hier dan ook lang zouden duren. Ze kon er zich nauwelijks een voorstelling van maken hoe het zou zijn in het donker met de twee monsters. Wat zou er bovendien nog meer tevoorschijn komen na zonsondergang? Nog meer redenen om zo snel mogelijk terug te gaan naar haar eigen wereld. Ze draaide zich om naar de doornstruiken met het mes in haar ene hand en de stroken katoen om haar andere hand. Tijd om aan de slag te gaan!

Daphne struinde het omringende landschap af en sneed stroken textiel af van de kleding van de lijken die her en der lagen. Hier vlocht ze stevige touwen van. Daarna zaagde ze de stugge doorntakken door en bond ze aaneen met de gevlochten touwen.

Tijdens het werken overdacht ze haar leven. Haar ouders hadden haar gekleineerd en meestal genegeerd. Later in haar leven werd het niet veel beter. Ze voelde zich altijd de mindere ten opzichte van andere mensen. Relaties met mannen hield ze niet lang vol; kennelijk kon ze hierin geen goede keuze maken. Zo was daar Tim, die haar sloeg, en later Edward die haar kleineerde en vernederde.

Daphne zag zichzelf zoals ze al bijna haar hele leven was: stil, teruggetrokken en angstig voor de mensen om haar heen. Hoe kon het ook anders met alles dat haar overkomen was? Maar nu ze aan het werk was met een duidelijk doel voor

Overlevingsaantekeningen

ogen, namelijk het ontsnappen uit deze hel, voelde ze iets in zichzelf verharden. Ze werkte gestaag door en na een flink aantal uren stond ze zwetend haar werk te bewonderen. Het moest lukken!

Nu kwam het moeilijke; ze moest de stukken textiel waarmee ze de doortakken bijeen gebonden had laten liggen en het bos in gaan om het beest te lokken

Ze viel op handen en voeten en kroop onder de struiken door. In het bos was het stil, ze rook niet de muskusachtige geur van het beest. Expres stampte ze op een aantal verdorde takken die op de humuslaag lagen, daarmee een scherp en droog gekraak veroorzakend. Zodra Daphne het beest in het bos hoorde naderen, gilde ze: 'Kom dan! Kom maar!', waarna ze weer snel terug ging naar de doornstruiken.

Ze greep de van stroken katoen gevlochten touwen die aan de doortakken waren geknoopt en trok die strak. Met haar armen gestrekt liep ze zo ver mogelijk bij de doortakken vandaan als ze kon. Daar gilde ze nogmaals.

Ze hoorde het beest in het bos naderbij komen. In de verte zag ze een reactie op haar gegil. De ogenman kwam er aan!

Het beest bleef aan de rand van de doornstruiken staan; de ogenman kwam over het landschap aan gedenderd!

Daphne trok aan de touwen. De doorgezaagde takken kwamen mee en er ontstond een doorgang door de doornstruiken. Het beest brulde en kwam het bos uit. Op vijftig meter afstand bleef de ogenman verstijfd staan, om vervolgens een woest gebrul te uiten en zich langs Daphne op het beest te storten.

Daphne pakte een paar doortakken op en rende weg. Achter haar ontstond een strijd met een hoop gebrul en gebulder.

Ze rende door naar de troon op de heuvel. Daar aangekomen keek Daphne naar beneden. De twee monsters waren nog steeds aan het vechten. Ze sloeg met de door haar meegenomen doortakken tegen de troon; bloed spoot uit de open gescheurde bloedvaten. Beneden klonk een bloedstollende kreet en stokte het strijdgewoel. De ogenman kwam er aan, maar nu langzaam.

Daphne ging op de troon zitten en keek met stijgende angst naar de nadering van het monster. Adrenaline kolkte door haar bloedvaten. Ze sloeg nog een keer met de doortakken tegen de troon. De ogenman gilde nogmaals, kromp ineem, viel en kwam moeizaam overeind. Het monster kroop vastberaden de helling op en stond op een gegeven moment voor de troon, bloedend en gehavend; de helft van zijn ogen was uitgeblust. Daphne keek hoe het monster naderde. Angst bouwde zich op.

De ogenman stond voor haar, langzaam kwam zijn zuigbuis tevoorschijn en raakte trillend haar oog.

Het leek alsof er een strak elastiek om haar keel gebonden was. Ze werd licht in haar hoofd, alsof ze viel-

-tegen de vuilcontainer. De man die haar achtervolgd had stond nog voorover gebogen om haar enkel te grijpen. Was er geen tijd verstreken?

Ze zette zich af tegen de container. 'Nee! Jij doet niets met mij.'

Zonder aarzeling sprong ze vooruit en sloeg haar armen om haar stalker heen. Ze keek in zijn verbaasde gezicht en voelde niets dan minachting. Waarom was ze ooit bang voor hem geweest?

De angst en de honger van de ogenman omringden Daphne nog als een aura. Haar belager voelde dit; de verbazing in zijn gezicht veranderde in ongeloof en daarna angst. Hij worstelde om aan haar greep te ontsnappen, maar ze hield hem meedogenloos vast. De angst voegde zich cumulatief bij de emotie die hij had opgebouwd tijdens de achtervolging. Op het moment dat ze in zijn ogen de angst het hoogtepunt zag bereiken, liet ze hem los. Hij verdween uit deze wereld. In de verte hoorde ze gegil en een slobberend geluid.

Daphne voelde zich sterker dan ooit. Blijkbaar had de confrontatie met het bovennatuurlijke monster een bron van moed in haar geopend waarvan ze nooit had geweten dat ze die had. Vermoeid scharrelde ze door de steeg, vond haar tas en telefoon. Ze was nu vastberaden om nooit meer het slachtoffer te zijn.

Ze streek haar gescheurde jurkje glad, hief haar hoofd en stapte vastberaden de steeg uit. Angst was een plaats waar ze nooit meer zou zijn!

Colofon

Handig om te weten

www.stephenking.nl

[Contact](#)

[Fanclubmerchandise en verkoop](#)

[Het StephenKingFans winkeltje](#)

[Kings Things Archief](#)

[Facebook](#)

Kings Things

Redactie:

Chrissy van der Haven, Peter R. van Veen,
Ewald Schattenberg, Jan Janssen,
Danny Paap, Cindy den Besten, Jeroen de
Vries, Mirjam Lichtendonk, Vicky Smets,
Laurens de Wit en Tinny Laenens.

Eindredactie:

Chrissy van der Haven en Jan Janssen

De Stephen King Fanclub is oorspronkelijk opgericht in 1999. De fanclub in de huidige vorm bestaat sinds 2002. Op 21 september 2002 kwam voor het eerst de website online. Het bestuur heeft er bij de oprichting voor gekozen om met donateurs te gaan werken in plaats van met betalende leden, zoals dat vóór 2002 het geval was. Dit wil dus zeggen dat iedereen bij alle informatie kan komen, en ook gratis gebruik kan maken van het forum.

De fanclub heeft een aantal vaste crewmembers en meerdere vrijwilligers, die er met elkaar voor zorgen dat de fans worden voorzien van al het nieuws omtrent Stephen King. Zo trekt de website maandelijks ongeveer 2.200 bezoekers en zijn we actief op Facebook.

Kings Things Magazine is slechts één van de vele extra zaken die de fanclub te bieden heeft voor Stephen King-fans. We organiseren met regelmaat een fanclubdag of een Dollarbaby Film Festival, bezoeken een boekenmarkt of zijn te gast bij een bijeenkomst van anderen. Via facebook en Kings Things kunnen we alle fans gemakkelijk op de hoogte houden van het nieuws of speciale aanbiedingen van onze sponsors. En dat allemaal gratis!

Wil je ons werk ondersteunen: een donatie kunnen we altijd gebruiken. We gebruiken het voor de verzendkosten van prijzen en software, maar ook voor merchandise, een fanclubdag en mogelijkheden om kortingen te creëren. Maar ook je bestelling in onze [eigen fanclub-winkel](#) (waar ook merchandise te koop is), en het [boekwinkeltje van Stephen King Fans](#) levert de fanclub een percentage op.

Help ons en stort een bedrag naar keuze op NL80 ABNA 0105 1552 68
t.n.v. stichting Stephen King Fanclub.

